

சிவஞகர் பெருமையே

ஓம், பெருமைப்பட்டதான் செயலான் ஆவன்
 ஆடு, கண்களேகப் பெணை, எல்லாவிதத்திலும்
 மேலாக ஆவன் தன் கண்களின் வசையுடைய
 சகிவத்தை கள்கறித்திருக்கிறான், அந்த சகிவம்
 தான் எல்லாப் கண்ணிலிருந்து மாயை வரை மேல்
 செயல கிடைத்து வரும் கண்களின் திருவு
 களையன் காடு அளித்து திருபதி செயலிக.

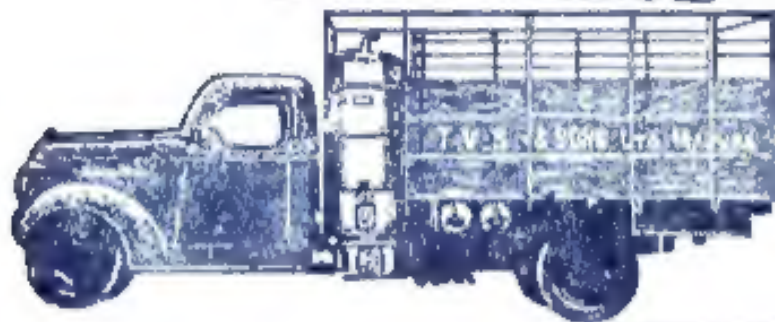
நிரஸ்ஸ்

மகதிய துயர்ப்பில் தலை திறகதன்

IN17M.

சுத்தம்

ப்ரெட்டியூசர்
T.V.S. காஸ் பிளாண்டின்
முக்கிய அம்சம்

காஸ் பிளாண்டின் அமைக்கப்
பட்ட உங்கள் பஸ் அல்லது
வாசி கைமாக ஓட காஸ் சுத்த
மாய் இருப்பது அவசியம்.
T. V. S. ப்ரெட்டியூசர் காஸ்
பிளாண்டின் மற்றெல்லா தயாரிப்
பைபழமவிட மிக சுத்தமான காஸை கொடுக்கிறது.

7000 க்கு மேற்
பட்ட பிளாண்டி
கள் இந்தியாவில
விற்பனை ஆகி
இருக்கின்றன.

T.V. சுந்தாம் அய்யங்கார்

சுய சின்ன, கிரேட்டர்.

மதுரை & மதுராஸ்

T.V.S. 15 TM

R.I.A.F. க்கு நிர்வாக அதிகாரிகள் அவசரமாக வேலை

வடிகெண்டி ஆபீசர்கள் அவலா தயற்களுக்கு R.I.A.F. ஒரு புது
மினியூட்டாபனத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. இந்த மினி உண்மை
பயிற்சியையும் அனுபவத்தையும் கொடுக்கிறது. அதனால் அனேகர்
எவ்வளவு வாழ்க்கையில வெற்றியடையத் துடிக்கின்றவர்களுகிறார்கள்.
R.I.A.F. நிர்வாக அதிகாரிகள் இந்திய விமானிகளின் சிர்வாகம்,
கலனகளை கவனிக்கும் கமான்டிங் ஆபீசர்களுக்கு உதவியளிக்கும்
கடிய பொதுப்புரவாகத் உத்தேசிக்கப்பட்ட செயல்பெண்டும்
யுத்தத்திற்குப் பிறகு R.I.A.F. மேலே இவ்வா தயர்களுக்கு சர்க்கார்
உத்தியோகம் பெற கனம் சர்க்காரிடமிருந்து, ஏனெனில் சர்க்கார்
தங்கள் ஆதிக்கத்திலிருந்தும் அனேக மேல்களை ஏற்றத்தில் வேலை
செய்தவர்களைக் கொண்டு புர்த்தி செய்வதாக ஏற்படுத்தக்கொண்டிருக்க
கின்றனர்.

தோஷமாய் பட்டவர்

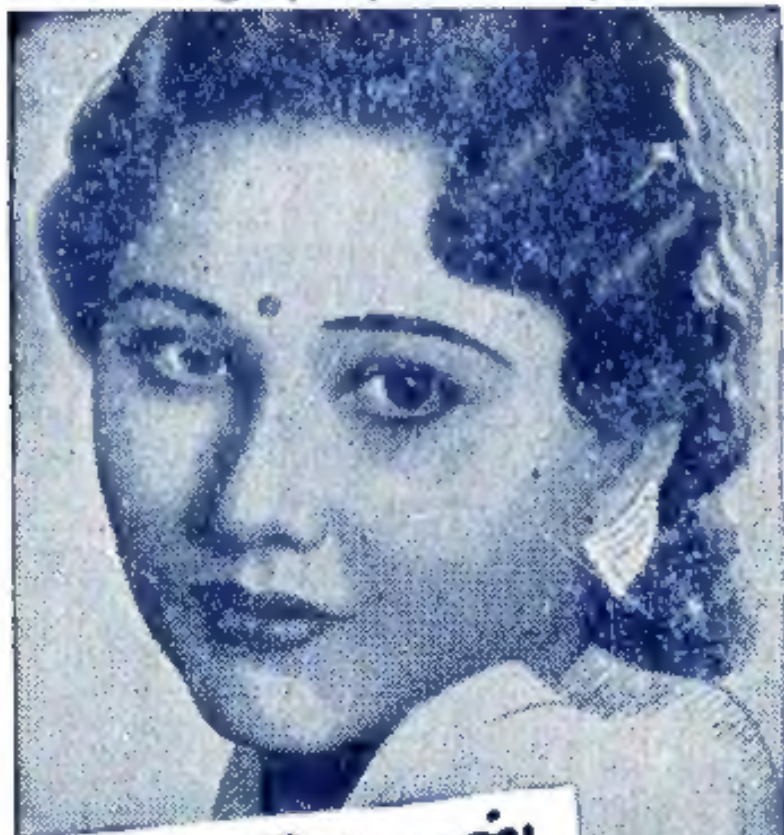
பழப்பு குறைந்தபடியும் இந்திய விமானிகளிடமிருந்து பட்டம்
பெற்றவராய் இருக்கவேண்டும். கனம் 20-வது 38-க்குள்,
மேல்களை விவாதிக்கவேண்டும் மேல்களைத் தகுதியுள்ளவராயும்
இருக்கவேண்டும். அத்தனும், வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்
பட்டவர்கள் முதலில் உதவுவதற்கு ஏதிராபில் மென்னுத பதிவு
செய்துகொள்ளவட்டு ஏதிராபில்கிறத சர்க்காரும் ஆர்டியர்சர்
ஜென்ட் (சம்பளம் கொடுக்கப்பட்டவர்) அத்தனிற்கு உயர்த்தப்
படுவார்கள். சம்பளவிலைகள், ஆர்டியர் சார்ஜென்ட் (சம்பளம்
கொடுக்கப்பட்டவர்) மாதம் ரூ. 115 பீலிட்சார்ஜென்ட் மாதம்
ரூ. 130 வாஷன்ட் ஆபீசர் மாதம் ரூ. 300. அனடம்கடியசன்கள்கள்,
மயலா நிர்வாக அதிகாரிகளும் இவ்வா தயர்களுகாரும், உடுப்பு, இட
வசதி, வாத்திய சிசீசை, பஸ் வாத்தியம் போதும் சாயல் இந்திய
ஆகாமப் பனடயில் இருப்பவர்கள் அனுபவிக்கும் நவன் கணையும்,
அவன்ககனையும் அனடம்கிறார்கள்.

என்னாபிந்த ஆக்கொள்ள வேண்டிய முறை

சரிபெற்றவர்களை செக்ட்ட்டும் ஆபீசர்க்கு விஜயம் செய்யுங்கள் அல்லது
எழுதுங்கள். கிழ வன்களின் ஸ்பரிதா கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

மதாரன் :	... ஏதப்பெட்டகட கிள்கள், மயல்கு ரோடு ரோக்கு
மேல்களூர் :	... கப்பன் ரோடு,
திருச்செழும்பன்வி :	... மதுரை ரோடு,
மேல்களூர் :	... மத்தி ரோடு,
மேலூர் :	... 15, ஆபீசர்ஸ்-கிள்கள்,
மமலூர் :	... கரத்தி ஸ்கோயர்,

சினிமா நட்சத்திரங்களைப் போல, தீங்களும்
உங்கள் சருமத்தைக் காப்பாற்றுங்கள்!

சாதன போஸ்

என சருமத்தைப் பாதுகாக்கும் போதும்பு
என உன் டாய்லட் போஸ்டேட் கிட்டு கிட்டு
டேன் எனது சாதன போஸ் அழகிய சாதன
போஸ்டேட். மனமும் இதை அழகிய போஸ்
அபத்தம் அளிக்கும் உபயோகிக்கும்.
அது துன்பமான அருகடல் சருமத்தை
பிடுதலாகவும், துன்பமாகவும், தேவையான
மேல் காத்தல் போஸ்டேட். அனைத்து அழகிய
இந்திய சினிமா நட்சத்திரங்கள் தங்கள் சருமத்
தை பாதுகாக்கும் போஸ்டேட் என டாய்லட்
போஸ்டேட் கமிட்டியுள்ளனர்.

லக்ஸ் டாய்லட் ஸோப்

1950-1951-52

1950-1951-52

நல்ல ஸோப்பா
போட்டு உன்னை
வெளுக்கச்
சொல்லப்பா !

அனைவரும் போட்டுத்தால் இப்பாதிச் சரியாகுமே
தான் நடக்கும். கத்தாரை ஆடைகள் அணி
வேண்டுமே ஒரு அளவியான ககத்தைத் தரும்.
அதற்கு எந்தது "காவேரி மார் ஸோப்பா" "

அழகிலே, புகழிலே — எப்படியிருந்த
தாலும், அனைவரும் தக்க, தக்க
ஆச்சரியப்படுவது. ஆடைகளை
வெளுப்பது "காவேரி மார் ஸோப்" "

ஒரு போட்டுச் செமிகல் தயாரிப்பு

தான் விதப்பா எழுத்துகம் :

தி அக்ஷர இண்டஸ்ட்ரியல் டிஸ்ட்ரிப்யூட்டர்ஸ் பிரிமெட்,

120, அரங்கங்காத்தேரு

::

மதுரை

வெளிநாட்டு முத்தளம்

இந்தியக் கைத்தொழில்கள்
வெளிநாட்டு முதலாளிகளின் கையில் சிக்கிக்கொண்டு
விடலாம் என்று எவ்வாறாய் நினைக்க சபை அங்கத்தினரான ஸ்ரீ டி. லால்
தேவாய் எல்கிதார்!

இந்தியக் கைத்தொழில்கள்

சோவியத் சமகம்

ஐரோப்பாவின் பழைய முதலாளித்துவ ஆட்சி முறையில் ஆசை கொண்ட
பிழ்வினாக்காளர்கள் சூடிய சோவியத்தின் செல்வாக்கு திரண்டு வருவதைக்
கண்டு பிரதூக்கிழ்க்கார்.

பெரும் பிரசாரம்

ஐரோப்பாவின் பிழ்வினாக்காளர்

பில்லியில் பறந்து கொண்டிருந்த ஒரு யூனியன் சாக் கொடியை

புடைக்கின்ற தவித்த ஒருவன் எடுத்துக் கட்டிக் கொண்டானும்.

ஆனால் மானத்தைக் காப்பாற்ற உதவிய அக்கொடி படுகையத் தனிக்க உதவுமா?

திருடன் போலீஸ்காரன் ஆனால்?

மேலூட்டு ஏகாதிபত্যக் கொள்கையானது, ஸான் பிரான்ஸிஸ்கோவில் 'தர்மகர்த்தா' வடிவம் எடுத்துக் கொள்கிறது!

மார்ச் 4 }

தமிழ்த்திரு நாடு தங்கியப் பெற்ற
நாயென்று கூறியிரு பாம்பா

—பாரதியார் { இதம் 43

என்ன சேதி?

செவிடன் காறில்.....

செவிடன் அட்வைஸரி கவர்ன்மெண்டார் மூலது செவிடன் மாகாணத்து விவசாயிகளிடம் பணம் ஏராளமாகக் குவித்து வருவதை எப்படியோ தெரிந்து கொண்டு, விவசாய வருமான வரி என்பதாக ஒரு புது வரி போட உத்தேசித்திருக்கிறார்கள் அல்லவா? அந்தப் பற்றி நாம் இந்திய காலமும் அபிப்பிராயம் எழுதவில்லை. காரணம் என்னவென்றும், அப்படி எழுதும் அபிப்பிராயத்தை விட எந்தும், அதற்காகச் செலவழியும், காலதாமதம், காலம், அகதப்படிக்க வேல்கள் செலவழிக்கும் போல் எல்லாம் எழுதா எப்பதாகவும் நாம் எண்ணி விடுத்ததற்கும். “செவிடன் அட்வைஸரி சர்க்கார் எப்போது தீர்மானித்து விட்டார்களோ அது தீர்மானித்ததன்போல், நாம் சொல்லும் அபிப்பிராயம் எங்கே ஏதப் போகிறது?” என்று கருதினோம். ஆனால் செவிடன் சர்க்கார் செய்த வசத்திற் ஒரு அபித்தக வெளியீட்டிருக்கிறார்கள். அதில், விவசாய வருமான வரியைப் பற்றி அபிப்பிராயம் சொல்கிறவர்கள் மேலாதம் பிடிக்கும் சொல்வதால் என்ற தெரியப்படுத்தி விருக்கிறார்கள். எனவே, ஒரு வேளை செவிடன் காலம் சர்க்கார் ஏதிலுமும் ஏதவாம் என்ற ஆசையுடன் கூட அபிப்பிராயத்தை இதோ சொல்லி வைக்கிறோம்.

கண்ணாக னாதுகிடக்கும்!

விவசாய வருமான வரியைப் பற்றி மூலது அடிப்படையான அபிப்பிராயம் என்னவென்றும்,

(1) எவ்வகையற்றும் முதலில், இம் மாகாணத்தில் இப்போதுள்ள சீவ

காலம் உடனே அடிப்போது எடுத்த விட வேண்டும் என்பதுதான்.

முதலில் இதைச் செய்து விட்டுத் தான் மற்றப்படி, விவசாய வருமான வரியைப் பற்றி யோசிக்க வேண்டும்.

2. வருஷம் ஒன்றுக்கு ரூ. 500-க்குள் விவசாய வருமானம் உள்ள குடித்தனக் காரர்களுக்கு செவ்வகம் சிலவரி—விவசாய வரி—ஒன்றுமே விதிக்கக் கூடாது.

அதாவது ஒரு குடும்பத்துக்கு ஒரு வருஷத்துக்கு வேண்டிய உணவுப் பொருள்கள் சர்க்காருக்கு வரி கொடுக்காமல் விட விட்டுக் கொள்ள விவசாயிகளுக்கு உரிமை வேண்டும்.

3. 500 ரூபாய்க்கு மேல் ஆவரம் ரூபாய்க்குள் விவசாய வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு இப்போது விதிக்கப்படும் சிவவரியைப் பற்றி விதிக்கப்பட வேண்டும்.

4. ஆவரம் ரூபாய்க்கு மேலே விவசாய வருமானம் உள்ளவர்களுக்குப் படிப்படிசாக உயர்த்திக் கொண்டு போய், லாபவிறுவிரித்துக்கு மேற்பட்ட வருமானங்களுக்கு மக்கள் பங்கு வரை விட வரி போட வேண்டும்.

இப்படி, வரி வரும் திட்டம் ஒருபுறமிருக்க, செய்த வருஷத்தையிட இந்த வருஷம் அதிகமாக விவசாயப் பொருள்கள் உற்பத்தி செய்கிறவர்களுக்கு சர்க்கார் கஜானாவிலிருந்து என்னோடை அளிக்கவேண்டும்!

சின்னக் குடியானவன், பெரிய பிராகதர், சிவக்காவந்தர், ஐயீந்தர்,—வார விருத்தாலும் விவசாயத்தை விருத்தி செய்கிறவர்களைத் தேசத்துக்குப் பரம உபகாரம் செய்கிறவர்களைச் சூழி அவர்களைக் கௌரவப்படுத்த வேண்டும்.

இதையதன் மீத யோசனைகள், அது கிராமத்தை ஸ்திரவாசி விட்டது! இவ்வே மெல் சர்க்கார் பாடு, செவிடன் பாடு!

பர்மாவுக்கு விழுது

“பர்மாவுக்கும் பட்டை நாமம்” என்று சொன்னால், மோனைப் பொருத்தம் இருக்கும்; விஷயமும் பளிச் சொன்று விளங்கும். எனினும், கைவயிணை நண்பர்கள் “நாமம் போடுதல்” என்னும் சொற்றொடரை ஆட்சேபிக்கிறார்கள்.

முன்னொரு தடவை மேற்படி சொற்றொடரை நாம் உபயோகித்த போது, அச் சொற்றொடர் எப்படித் திரிந்து வந்தது என்பதை ஒரு கைவயிணை நண்பர் நமக்குத் தெரியப்படுத்தி விடுவதாய்.

அதாவது முதலாவதில் நம்முடைய ஓர் துவல் கடன் வாங்கித் திருப்தி கொடுக்காமல் ஏமாற்றி விட்டால், “தெரு மண்ணைப் போட்டால்!” என்று சொல்வது வழக்கமாக வந்த தாம். “தெரு மண்” என்பது, நானாடனில் “திரு மண்” என்று திரிந்ததாம். “திரு மண்” என்ற சொற்றொடர், “நாமம் போட்டால்!” என்று சொல்ல ஆரம்பித்து விட்டார்களாம். ஆகையால், “அத்தப் போகான சொற்றொடரை இனிமேல் உபயோகிக்க வேண்டாம்” என்று அத்த கைவயிணை நண்பர் நமக்கு எழுதி விடுவதாய்.

சொந்த இதழ்க்கு நான் இதழில் பிரிஸ்கோ மகாநாட்டுக் கட்டுரைகளில் மறுபடியும் நாமம் குழைத்து விட்டது. எனவே, இன்னொரு கைவயிணை நண்பர் சொந்த வெகு கோபமாக நமக்கு எழுதி விடுகிறார். “எனதவாவது போட்டுத்தான் ஆகவேண்டுமென்றால், விழுதையைப் போடுங்கோள்! ஏதற்காக நாயத்தையே போடுகிறீர்கள்?” என்று அவர் கேட்டிருக்கிறார்.

அயவாது திருப்பதி செய்வதற்காகவே பர்மாவுக்கு நாம் விழுதையைப் போடுகிறோம். ஆகவே பட்டையாக விழுதையைக் குறைத்தப் போடுகிறோம். அதாவது நாம் போட வில்லை! பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் போட்டு விட்டதைத்தான் எடுத்துக் காட்டுகிறோம்!

பர்மாவைப் பிடித்ததும் அத்த நாட்டுக்குச் சுயாட்சி கொடுத்தே ஆகவேண்டும்!” என்று எழுதிச் சொன்னிருந்தனர். பிரிட்டிஷ் அரசியல் வாதிகள் பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். “ஜப்பானியர் பர்மாவுக்குச் சுயாட்சியைக் கொடுப்பதாக ஆணை வரத்தை சொல்வார்கள்; அதை நம்ப வேண்டாம்! ஜப்பானியர் யுத்தம் நடக்கும் காலத்தில் இப்படிச் சொல்லிக் கொண்டிருந்து கடைசியில் ஏமாற்றி விடுவார்கள்!” என்று பர்மியருக்கு அடிக்கடி எச்சரிக்கை செய்யப்பட்டு வந்தது.

ஆனால், ஜப்பானியருக்கு அத்தகைய சத்தர்ப்பம் கிட்ட வில்லை. அதாவது யுத்தம் முடிந்த பிறகு பர்மியருக்குச் சுதந்திரம் கொடுக்காமல் ஏமாற்றும் படியான சத்தர்ப்பம் ஜப்பானியருக்குக் கிட்ட வில்லை. யுத்தம் முடிவடைந்த பின் அவர்கள் பர்மாவில் நேர்வியை வைத்து அத்தாட்டைக் காணச் செய்து விட்டுப் போய்விட்டே போனது.

எனவே, பர்மாவுக்கும் பட்டை நாமத்தைமேலே, அங்ஙனம் விழுதிப் பட்டையையோ போடும் தனிப்பேரும் பரக்கொள்ளாது கடைசியில் நாமம் பழைய பெயர் பெற்ற பிரிட்டனுக்குத் தான் கிடைத்தது!

மேற்கண்ட கைவயிணை நண்பர் ஒருவரது எதிர்பார்த்துத்தான் வந்தோம் என்று குறிப்பிடக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம். “அக்ஷரப் பிடிப்பட்டது; மாதிரிவை கையிற் பற்றப்பட்டது; சங்கம் விழுந்தது!” என்கிறார்கள். சொய்விவரம், இதற்கெல்லாம் முடிவில் வரப் போகும் பட்டாபிஷேக காலாவதத்தை நாம் பரபரப்பில் எதிர்பார்த்துக் கொண்டதால் இருத்தோம். அதன் படியே வந்து விட்டது கைவயிணை! — பட்டாபிஷேக காலாவதம் அல்ல; பட்டை போடும் கைவயிணை!

சென்ற வாரத்தில், பர்மாவுக்கு பிரிட்டிஷ் ராஜா சபை மனம் உலகத்து அளித்திருக்கும் அரசியல் திட்டம் வெளியாகி விடுகிறது.

தமிழக அகாடமி
தமிழக அகாடமி
தமிழக அகாடமி

தமிழக அகாடமி

தமிழக அகாடமி

தமிழக அகாடமி

தமிழக அகாடமி

★

தமிழக அகாடமி

தமிழக அகாடமி

தமிழக அகாடமி

தமிழக அகாடமி

தமிழக அகாடமி

தமிழக அகாடமி

தமிழக அகாடமி

தமிழக அகாடமி

- தமிழக அகாடமி ஆய்வு
- தமிழக அகாடமி ஆய்வு
- தமிழக அகாடமி ஆய்வு
- தமிழக அகாடமி ஆய்வு

தமிழக அகாடமி

தமிழக அகாடமி

தமிழக அகாடமி

தமிழக அகாடமி

தமிழக அகாடமி

தமிழக அகாடமி

தமிழக அகாடமி

தமிழக அகாடமி

தமிழக அகாடமி

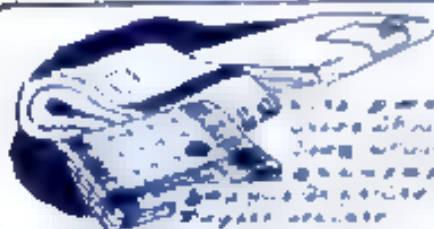
தமிழக அகாடமி

தமிழக அகாடமி

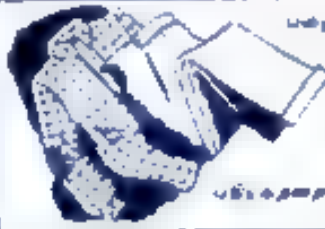
[illegible]

தேவதாசியைப் பற்றி ஒரு சமயம் கி.மு. 100-ஆம் ஆண்டில் நேபாளில் உத்தரேசுவரம், தம்பேரே சிவனின் கைவரையாக வணங்கி வந்த சடைய, இந்த அபிமான சிற்பங்களில் ஒரு உயர்ந்த சிற்பமாக மோகி வரிசையில் சமீபத்தில் ஸ்தம்ப சிவன உருவம் சட்டத்தின் கீழ்க் கிடந்து பறி உதிர் செய்து கொண்டிருக்கிறது.

யொருட்களை நீதமாகச் செலவிட்டு அமைவு, தூரணமாகக் கிடைத்தும்படிச் செய்யுங்கள்

1. 凡在本行开立存款账户的存款人，均可向本行申请开立支票。
 2. 支票的出票人必须是在本行开立存款账户的存款人。
 3. 支票的金额必须与存款账户的余额相符。
 4. 支票的有效期为自签发之日起10日内。
 5. 支票的收款人必须为本行开户的存款人。
 6. 支票的用途必须符合国家有关规定。
 7. 支票的签发必须使用本行规定的支票格式。
 8. 支票的签发必须加盖本行规定的印章。
 9. 支票的签发必须使用本行规定的墨水。
 10. 支票的签发必须使用本行规定的语言。

பயிற்சியை வழங்கி, கீழ்க்கண்ட
பாடப்பொருள், பாடப்பொருள்
இருவரும் பயிற்சிபெற்று
உள்ள இவ்விதமாகவே.

பஞ்ச கவசம் வடிவத்தில்.

தமிழக அரசு
மதுரை
சென்னை
கொழும்பு
கொச்சி
கரகம்

உதவி செய்து கொடுத்ததற்காக
தேவதாஸனுக்கு

புத்தக சேகரிப்பை
குடும்ப சேவையாக
உருவாக்கிய அமைப்பு
புத்தகச் சேகரிப்பை

Abstract

பெரிய அளவுக்குள்ளேயே
கொண்டு வந்தால், தீர்மானம்
கொடுக்க முடியும். உதாரணமாக
உதாரணமாக, உதாரணமாக
உதாரணமாக, உதாரணமாக

பா. ந. க. வ.
க. ச. ச. கு.
கு. கு. கு.
கு. கு. கு.
கு. கு. கு.
கு. கு. கு.

பெரிய அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறது.

உங்களுக்கே இன்றியமையாதவை தனிப் பிழைப்பதை வாங்குபவர்கள்

இந்தக் கட்டுரை ந. க. ச. புவனா சென்ட்ரல்,

ஒளவையாரின் ஆசிரியர்

67 பட்டயமாகப் பரந்தி ரூபகச் செய்துத் தந்த தகவல் முதலியல் துரி கிடைத்திருக்கும் செய்தியை மகிழ்ந்தபடித் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன், ஆகையால், ஐதன்ஸ் ரீடர் கடக்கும் கண்ணாடி விதாச் செய்துக்கொண்ட ரூ. 1140-ம் தகவல் பிராப்டியல் அனுப்பி வைத்திருக்கிறேன்!

இவ்வாறு சபையினர் - சந்திரனும்
மேற்படி இயக்கத்தில் முயற்சிக்கு கேட
வெண் வற்பட முடியும்.

பழந்தமிழ் நாட்டின் பெருமை, பண்பாடு, கல்வி மரிகை, பொன்மைத் திறப்பு ஆகியவற்றை வெகுவாக ஊட்டும் அரிய அறிஞரியும், ஞானவகர் கிண்ணமாய், கிணக்குவது கண்ணாடி சூதாட்டம்தான் பெருமை.

அந்த மதம் பெரும் இதயம் வாழ்க்கையை அற்புத ஈடகமாகச் சப்பிச் செய்த, நித்திரித்த, ம. கே. பன். சகோதரர்க்கு திருமயன் ஈடகம் உத்தி வருகிறதன், 194. உத்தி மேற்படி ஈடகத்தில் தாழ் திசை வரும் 11.10-இல் ஈட்டகப்பாத்தின் ஈடகம் அந்தந்த மதம் சேவையாக அளவன் கொடுத்தாகும். பொதுவத்தன் துரிய காசிமயன் மீ 10. கே. பன். சகோதரர்களின் ஈடகம் கொடுக்கப்படும் மீதித்தி பெற்றதா. அகர் ஈடகம் தமது மக்களின் சேவையாக மாற்றி வந்தி தெளித்ததன் கொண்டுமே.

மேற்படி அடக்கத்தைப் பட்டியலிடுதல்
விரும்புபாதி மத்தியதர சேர்த்தவர்கள்
உட்கொடுக்கப்பட்டிருந்தால், அது
தொகையை அடக்க மேலாண்மையே நகரா
ஜாபாய் நலவகிபம் என் ஒப்பித்தது
"இந்த மத்தியதரகொண்டு அந்தவகி
பிதாபாய் உட்கொடுக்க. போதும் போதா
தற்கு உட்கொடுக்க உட்கொடுக்க இடந்தெரு
உட்கொடுக்க மகராஜாவுக்கும் இடந்தெரு?"
என்றேன். அந்தவகிபம் சந்தைப் போது
போட்டு விடுவதாகச் சொல்லி விட்டுப்
போயிருந்தார்கள். உட்கொடுக்க ஒன்றையே
ஒருவகிபாயாக வைத்துக் கொண்டு கொள்
மைவகிபமையே முழுப் போடக்கூடிய பெயர்
முயித்கொடுக்க ரூ. 1140 இருக்கும்போது
கொடுக்க வேண்டியதா?

வீதியின் மீத்புக்கு இன்னும் சில
தம்சங்கடம் சேர்த்திருக்கின்றன.

முதன் முதலில் பாசுதிரைப் பிழைக்க வாய்ப்பு
அவர் பெயரால் கிடைக்க வாய்ப்பு.

சுத்தீதம் எச்சேரிதம் சிவதீபம் ஈடைபெற
தேவன்தென்து பவ கண்பர்கள் அயிப்
பிராவட்டர்கள்.

[illegible]

111 தாயார் குடும்பத்தின் குழந்தை
தொடங்கியிருந்த படி உண்பதற்கு,
பாத்திரத்தில் "காணி கீயம் கொண்டும்"
மன்றும் பட்டை வளந்த குடும்பத்தில்
கொண்டும். ஏதும் அந்த துடைவிடாமல்
கொண்டு வந்த கொண்டு வந்திருந்த
மட்டையார் சாஜா அங்கம் கொண்டு
வந்த கீயம் ஒரு காணிக்கு கொடுத்த
குறையிருந்தது. மறுபடியும் அதற்கு
அந்தாற்போலிருந்த 75 சென்டு கீயத்தை
குடும்ப குழந்தைக்கு வாங்கி யிருந்தேன்.
இந்த கீயம் பாத்திரத்தில் தாய்-மாமன்
ஸ்ரீ அனாமையரின் பதங்களுக்கு மஞ்சள்
காணிக்கையாகக் கொடுத்த கொத்து
ஸ்ரீமதி தங்கமையாளுக்கு மஞ்சள் காணிகைய
ளாக மணக்கலாமல் இருந்தது. பாத்திர
குடும்பத்தத்திற்கு மண்பதை மூன்றில்தான்
அதற்கு தூண்டித்த பெரிதும் பாடிட்ட
தக்கதாம். இந்தக் காலியகை குடித்த
கொடுப்பதில் மன்றும் பேருதவி செய்த
ஸ்ரீமதி தங்கமையாள் மன்றும் ஸ்ரீ சந்திர
மய்யா அகாஷாக்கும் மண் மணமாகித்த
மன்றியவத் தெரிவித்தது கொண்டுதான்.

ஆகவே, பாசுதயாசின் குடும்பார்த்த சிவனயம் அட்டப் போகும் பூமி இப்போது ஒரு காவிரிக்குக் கொஞ்சம் அதிகமாகவே இருக்கிறது.

சீவகாமியின்

சீபதும்

தமிழ்

அந்தியோசம் 19

கரங்க வாழி

ஆயனார் அந்தா வாண இரகசி யத்தில் பன்னதச் செலுத்திக் கொண் டிருக்கையிற், சக்கரவர்த்தி அவை பாலகைப் பார்த்து, "என்ன யோகி உரையே, யோகப் பயிற்சி சொல்லாம இப்போது எப்படி விடுக்கிறது? இந்த வாழாப் பன்னர் வந்தாலும் வந்தார்; யோக சாதனத்தில் மன வாதச் செலுத்தவேண்டுமென்று அவசரம் இல்லாமல் போய்விட்டது!" என்று கூறி கண்களினால் சமீக்கொருபுறம் செய்யவே, அகவரையர் சக்கரவர்த்தி யைப் பிடித்தோட, இருவரும் வீட் டுக்குப் பின்னா அரண்மனை உத்தி யான வனத்தில் இருந்த யோக மண்ட பத்துக்குச் சென்றார்கள்.

அவர்கள் போய்தும், சிவகாமி கமலினையப் பார்த்து, "அக்கா! உன் னுடைய மாமனார் என்னை நாளாக இப்படி யோகம் செய்ய ஆரம்பித் திருக்கிறார்? சக்கரவர்த்தி கற்றுக் கொண்டிருக்கிற கலை எல்லாம் போதாது என்று யோகக் கலை வேறு கற்றுக் கொள்ள ஆரம்பித்திருக் கிறார்?" என்று கேட்டாள். அதற் காக கமலி, கண்ண வடிவமாகச் சிமிட்டிக் கொண்டே, இரகசியம் பேசும் குரலில், "யோகமாவது, மண் ணுடைய உடலாகது; எல்லாம் திரைப் பி அப்பறம் கொண்டுதான்" என்றான்.

சிறு குரலுக்குக் கேள்வாம் படுகின்ற பன்னவர் யோக மண்டபத்திலிருந்து திரும்பி

அந்த வீட்டின் வாயிலாக வெளியே சென்றபோது, ஆயனார் சென்று குறுக்கிட்டு வணங்கி, "மல்ல யோகியா! இங்கே நடங்கள் வந்த காரியம் ஆகிவிட்டதல்லவா? இனி, மண்டபப் பட்டுக்குத் திரும்பப் போவதில்லவா?" என்று இரக்க மான குரலில் கேட்டார்.

மேகந்திரர் புன்னகையுடன், "ஆயனாரே! சிவகாமியின் அற்புத நடனத்துக்கு இன்னும் நான் மொகு மழைகள் அளக்கவில்லையே? கொஞ்சம் பொறுத்திருங்கள், மேலும் மண்டபப் பட்டுக்கு நீங்கள் திரும்பிப் போக வேண்டிய அவசியம் ஒருவேளை நேரம்தான் உண்டாகுமென்று பன்னவர் அரண்மனை வீட்டுக்குப் போகலாம். அல்லது இங்கேயே இருந்தாலும் இருக்கலாம்!" என்றார்.

ஆயனார் கமலி மிகுந்த குரலில், "பிரபு! ஒவ்வொருபுறமும் ஆரம் பித்த வெளி அப்படி அப்படியே கடுவிக் கிறதெனினால் இந்த துரதிர்ஷ்ட சாலின் பக்கமும் போயிருக்கிறது. மண்டபப் பட்டியல் ஆரம்பித்த திருப் பணியும் அப்படியே நின்று விட் டாக்....." என்ற கூறி வந்தபோது, படுகந்திர பன்னவர் குறுக்கிட்டு, "மகா சிறியோரே! மனித வாழ்க்கை அரித் தியமானது; அற்பமானது. இல்ல

லாம் ஒவ்வொருவரும் ஆரம் பித்த காரியத்தைப் பூர்த்தி செய்து விட முடிவிறதா?

கஸ்தி

கான் தொடங்கிய காரியங்களும் எத்தனையோ கடுவில் நின்றது. போய்க்கொண்டிருந்தான். அதனால் என்ன? நமக்குப் பின்புறம் சக்கரங்கள் நிகழவேற்றி வைப்பார்கள். அதற்காகக் கவனிப்பு வேண்டாம். போதும். நமது அண்ணமணியை உடைய சித்திரத்தில் ஒரு கலியாணம் நடக்கப் போகிறது. அப்போது உம் குமாரி நாட்டியம் ஆடவேண்டி வீட்டுக்குத் திரும்பு!" என்று கூறி விட்டுச் சிவகாமியை கோக்கி ஒரு மர்மமான புன்னைகை புரிந்தார்.

பிறகு, மேலே நடந்து சென்றவர், வாசற்படியிலுண்டான சற்றுத் தயங்கி நின்று, "ஆவலே! உங்கள் வீடு பத்தக்கு விசேஷமாக இங்கே இருக்கிறார்களே! கட்டாயப்படுத்த காண விரும்பவில்லை. உங்களுக்கு அபிஷேகம் போக வேண்டுமானால், கோட்டை வாசல் கதவுகள் திறந்ததும் போய் வருங்கள். பிறகு தேவை ஏற்படும் போது உங்களுக்குச் கொள்ளை அனுப்புகிறேன்" என்று கூறிவிட்டு, காணத்து வாசற்படியைக் கடந்து சென்றார்.

சக்கரவர்த்தி போன பிறகு, சிவகாமி தனதென்று தனதென்று குர்ப்பாய் படுத்திக் கொண்டு கிம்மி கிம்மி அடிக்கொண்டிருந்தாள். கான் அருண்டைய தன்மையாக துக்கித் தன் மடியில்மீது போட்டுக் கொண்டது. "என் கண்ணை! நீ ஏன் அழுதுரு? உனக்கு என்ன காரியம் ஆக வேண்டுமோ சொல்! எந்தப் பாதி பட்டாவது, உயிரைக் கொடுத்தாவது, நான் செய்து கொடுக்கிறேன். நீ கண்ணீர் விட்டால் என் செங்கு உடைந்து விடுமோ கிண்கிண்து!" என்றான்.

சிவகாமி மறுபொழி சொல்லாமல் விடவில்லை. "அசுடிக் எதற்காக அழுகிறேன் என்று எனக்குத் தெரியும். சக்கரவர்த்தி கலியாணத்தைப் பற்றிச் சொன்னதற்காக! அது எப்படி நடக்கும். சிவகாமி? மரமல்லக் உயிர் வரக்குக் கொடுத்திருக்கும் போது எப்படி நடக்கும்? இந்த மிகைதீர சக்கரவர்த்தி என்னதான் குழ்ச்சி செய்தாலும், மாமல்லவர்

வேற்றது பெண்ணைக் கலியாணம் செய்து கொள்ள மாட்டார். மாமல்லவின் குணம் எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். அமரமும் இந்தச் சக்கரவர்த்தி விளக்குச்சி ஒத்தாடலாகாது. இவருடைய தந்தை சிம்மவடிநா மகா ராஜாவை நிரூபிப்பது பிரயத்தனப் பட்டாலும் அது நடக்காது!" என்றுக் கமலி.

சென்ற சில நாளைக்குக் காஞ்சிநகரில் மாமல்லவான் விவாகத்தைப் பற்றிப் பலவித வரத்திகள் உலாவி வந்தன. பாண்டியனைப் புன்கேசியிடமிருந்து பிரிக்கும் பொருட்டு, பாண்டிய குமாரையை மாமல்லருக்குக் கலியாணம் செய்து கொள்வதாய்ச் சக்கரவர்த்தி ஓலை அனுப்பி விருக்கிருர் என்று சிவச் சொன்னார்கள். இன்னும் சிலர் வாதாபி சனங்கள் குவத்திவேலே மாமல்லருக்குப் பெண் கொள்ளப் போவதாகப் பிரசுரித்தார்கள்.

இதெல்லாம் கமலியின் காதல்தும் எட்டியிருந்த படியால், அவருடைய மனமும் ஒருவாறு வேதனைப் பட்டுக் கொண்டிருந்தது. ஆகையினால்தான் மரமல்லவின் மன உறுதியைப் பற்றி அவ்வளவு வற்புறுத்தி, சிவகாமிக்கு அவன் தேறுதல் கூறினான்.

ஆனால் சிவகாமி தேறுதல் அவைய விடாது. மாமல்லவின் பெயரைக் கேட்ட பிறகு இன்னும் விசித்து அழுவானான். "இவ்வீடு, அக்கா, இவ்வீடு மாமல்லவர் என்னை வெறுத்து விடுவார். என்னிடம் அவருக்குத் தந்த ஆகை வேண்டாம் விஷயமெனிடப் போகிறது. அவருக்கு அப்படித் துரோகம் செய்துவிட்டேன் இந்தப் பாவம்! ழுன்னமே ஒரு தடவை அவர் என்னை விட்டிவேலே இருக்கச்சொல்லி யிங்க, நான் ஊர் கற்றப் போய் விட்டேன். இப்போது என்னை மண்டப்பிப்பிலேயே இருக்கும்படி சொல்லி யிருக்க, இங்கே காட்டியம் ஆட வந்தாவிட்டேன். அக்கா! அவர் பாண்டியனை வென்றுவிட்டு நெரே மண்டப்பிப்பிக்கு வருவாரடி! வந்து என்னைத் தேடுவார் அங்கே என்னைக் காணும்? மனால, அவருக்கு எப்படி இதுகுறி? நான் இங்கே புன்கேசிக்கு ழுன்னும் காட்டியம் ஆட வந்துவிட்டேன் என்று கேள்விப்பட்டால்

அவருக்கு என்னமாய் இருந்தும்?—
ஆஹா! இந்தச் சக்கரவர்த்தி என்னை
எப்படி வஞ்சித்து விட்டார்! எமல்
லர் அக்கே வந்து என்னைத் தேடு
வார் என்று நினைக்கும் போதே என்
கெஞ்ச வேடித்து விடும்போ வுக்கு
கிறது!" என்று விம்மிக் கொண்டே
கூறினான் சிவகாமி.

கமல் சற்று நேரம் யோசனையில்
ஆழ்ந்திருந்தான். அவனுடைய கண்
களிலிருந்து குருகுப்பும் பிரகாசமும்
காணப்பட்டன.

"சிவகாமி! இதற்கு ஏன் இவ்
வளவு கவலை? கோட்டை வாசலு
திறந்ததும் நீ போகலாம் என்றுதான்
சக்கரவர்த்தியே சொல்லி விட்
டாரே!" என்றான்.

"ஆஹா! அவனுடைய குழர்ச்சி
உலகத்துத் தெரியாதா? எனக்காகவே
கோட்டை வாசலை வெகுநான் வசை
யில் காத்தி வைத்திருப்பதால்,
அக்கா!...மாமல்லர் இங்கு வந்து
நேரம் வசையில் திறக்க மாட்டார்!
நீ வேறுமாதான் பார்!" என்று சிவ
காமி விம்மினான்.

"தங்கச்சி! நீ கவலைப்படாதே!
கோட்டை வாசலு திறக்க விட்டால்
போகட்டும்; நான் உன்னை எப்படி
யாவது வெளியே அனுப்பி வைக்
கிறேன்!" என்றான் கமல்.

கூடவே, சிவகாமி, விம்மிவிட்டு நின்ற
எழுந்து உட்கார்ந்து, "அக்கா!
நிஜமாகத்தானா? அது சாத்தியமா?"
என்று கேட்டான்.

"கமல்! மனது வைத்தால் எது
தான் சாத்தியமாகாதா? என்னை யார்
என்று நினைத்தாய்? இந்த மகேந்திர
சக்கரவர்த்தியை குழர்ச்சி வேலலாம்
என்னிடம் பங்கிடுமா?"

"அக்கா! எப்படி என்று சொல்!
எங்களை எங்கிதம் வெளியில்
அனுப்பிவைப்பாய்?" என்று சிவகாமி
பரபரப்புடன் கேட்க, கமல் அவன்
காதணை தன் வாயை வைத்து,
"தொம்ப தொம்ப தொம்ப இரகசி
யார் கரங்கவழி மூலமாக!" என்றான்.

சிவகாமி, எங்கெங்கே காஞ்சியி
லிருந்து வெளியே போக இடமில்
கரங்கவழி இருக்கிற தென்று கூன்
விப்பட்ட துண்டு. எனவே இப்
போது கரை கடந்த ஆவலுடன்,

"அக்கா! கரங்க வழி நிஜமாகவே
இருக்கிறதா? உலகத்து நிச்சயமாய்த்
தேரியுமா?" என்று கேட்டான்.

கமல் மீண்டும் இரகசியக் குரலில்
கூறினான்: "இவரக்கு போகாதேயடி!
மாராவிக் போக காதணைவைப்ப
பற்றிச் சொல்கிறேன் என்றேன்
அல்லவா? அதை தெரிவித்தே, அந்த
அண்டனைத் தோட்டத்து மண்டபத்
திலேதான் அவர் போகும் சாத்திரேயர்.
போகும் என்பதெல்லாம் பொய்,
தங்கச்சி! கத்தப் பொய்! அந்த
மண்டபத்திலேதான் கரங்க வழி
இருக்கிறது! அதற்குள்வே யிருந்து
குண்டோதரன் அடிக்கடி வெளி
வருவதை நான் பார்த்திருக்கிறேன்.
சக்கரவர்த்திகுடர் சில சமயம்....."

"என்ன, அக்கா, சொல்கிறாய்?
குண்டோதரனா?"

"ஆமாம், தங்கச்சி! ஆமாம்!
குண்டோதரன் என்று சக்கரவர்த்தி
யின் ஒற்றன் ஒருவன் இருக்கிறான்.
சக்கரவர்த்தி என்று இன்னொருவன்
இருக்கிறான். இரண்டு பேரும் பொல்
லாத துரவர்கள்!..... எனக்கே
போலிக்கிறாய்?"

"ஒன்றுமில்லை, சொல், அக்கா!
அந்தக் கரங்கவழி உலகத்து எப்படித்
தெரியுமது?"

"அந்த போக மண்டபத்தின்
பக்கம் நான் வரவே கூடாது என்று
என் மாமனார் சொல்லி விட்டார்கள்.
அதனுடைய அவருக்குத் தெரியாமல்
நான் அடிக்கடி போய்ப்பார்த்தேன்.
சில நான் வசையில் ஒன்றும் தெரிய
வில்லை. என் மாமனார் பார்த்துக்
கனியாக அங்கு உட்கார்ந்திருந்தார்.
ஆனால் ஒரே ஒரு நான் நான் போய்
எட்டிப் பார்த்தபோது, மண்டபத்
தின் மத்தியில் இருந்த சிலைக்கம்
அப்பால் நகர்ந்திருந்தது. விங்கம்
இருந்த இடத்திலே ஒரு வெளியே துவா
ரம் தெரிந்தது. அதற்குள்ளே
யிருந்து குண்டோதரன் வெளியே
வந்து கொண்டிருந்தான். எப்போது
மண்டபத்திற்குள் போய் இருந்தது
என்ற நினைக்கிறாய்? என் மாமனார்
சோடு சக்கரவர்த்தியார் அங்கே
நின்று கொண்டிருந்தார்."

சிவகாமி சற்றுச் சந்தித்துவிட்டு,
"கமல் அக்கா! எப்படியாவது அந்

தச் கரங்கத்தின் வழியாக எங்களை
நீ வெளியே அனுப்பி விட்டால்,
உனக்குக் கோடி புண்ணியம் உண்டு.
என்றென்றைக்கும் நான் உன் அடி-
மையா யிருப்பேன்!" என்றான்.

"பேச்சைப் பார், பேச்சை! எனக்கு
அடிமையா யிருக்கப் போகிறேனாம்!
அடி போல்வாத நீகி நீ இந்த இராஜ்-
யத்துக்கே இரானியாகப் பார்-
கிறாய்; எனக்கு அடிமையாதெவ்வா-
நீ? வாக்குக் கொடுத்து விட்டு அப்-
புறம் தண்டாடாதே!" என்றான்.

பிறகு, "ஆகட்டும், தக்கச்சி!
கொஞ்சம் பொறுமையா யிரு! அந்த
மண்டபத்தின் மத்தியில் ஒரு சிலரின்
கம் இருக்கிறது. அதை இடம் விட்டு
நகரத்தினால் கரங்க வழி தெரியும்.
லிங்கத்தை எப்படி இடம் விட்டு
நகரத்துவ தென்பதை இன்றைக்கு
நாளைக்குள் எப்படியாவது தெரிந்து
கொள்கிறேன். அப்பறம், வேண்டு-
மானால் நீங்கள் போகலாம். ஆனால்,
சிவகாமி, நீ இவ்வளவு அவசரப்பட்டு
என்ன பிரதிபாஷணம்? உன் தகப்-
பனார் உன்னுடன் வருவதற்குச் சம்ம-
திக்க வேண்டுமே!" என்று கமலி-
சுவாமிபுடன் கேட்டான்.

"இல்லை, அக்கா. என்னைவிட அவர்
நான் வெளியே போவதற்கு அதிக
அவசரப்படுவார்! அதற்குத் தக்க
காரணம் இருக்கிறது" என்றான்
சிவகாமி.

அதே சமயத்தில் வசந் பக்க-
மிருந்த ஆயனர் அவர்களின் அண்ட-
லில் வந்து, "இன்றும் எத்தனை
நாளைக்கு இந்தக் கோட்டைக்குள்
அடைபட்டுக் கிடக்க வேண்டுமோ
தெரியவில்லை. வந்த காரியம் ஆன-
தும் உடனே புறப்பட்டால் அவ்வளவு
நல்லது? இனிமேல் ஒரு விசாடி-
நேரங்கூட இங்கே வனக்கு இருப்புத்

தொன்னாது..... சிவகாமி! உனக்-
குத் தெரியுமா? மூன்றொரு நாள்
அந்தப் பாஞ்சோதி என்னை பிண்டி-
யிடம் காணகதி ஓடுவ கொடுத்து
அனுப்பினோ, அதுந்தா வர்ண
இரகசியத்தக்காக? புவிசேகரி மகா-
ராஜாவுக்குத்தான் அந்த ஓடுவதைக்
கொடுத்து அனுப்பினாராம்! அடாடா!
அந்தப் பிண்டிதான் எப்படி என்னை
எமாற்றி விட்டான்! அவன்தான்
இப்படிப் பண்ணினான் என்றால்,
கமது சக்கரவர்த்திகூட என்னை
எமாற்றி விட்டாரோ! வாதாபி மகா-
ராஜா காஞ்சியில் இருக்கும் போதே
சொல்லி யிருக்கதாம், நான் அந்தச்-
சனூக்க குல நிரேஷ்டரிடம் கேள்-
கிக் உத்தாடி அதுந்தா வர்ண
இரகசியத்தகப் பற்றிக் கேட்டுத்
தெரிந்து கொண்டிருப்பேனல்லவா?"
என்ற புறம்பிக் கொண்டே போனார்.

"புவிசேகரி மகாசாஜாவுக்கு அந்த
இரகசியம் தெரிந்திருப்பது என்ன
நிச்சயம், அப்பா?" என்று சிவகாமி
இடைபில் குறுக்கிட்டுக் கேட்டான்.

"கட்டாவம் தெரிந்திருக்க வேண்-
டும், சிவகாமி! புவிசேகரியின் இளம்
பிராபத்தில் அவர் அதுந்தா மலைக்-
குகையிலேயே கொஞ்ச காலம்
ஒலிந்து கொண்டிருந்தார் என்று
கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன்....." எனது
விட்டும் தூயானம் விடவில்லை
என்பது, போல, சண்டை முடிந்து
சாதானம் ஏற்பட்ட பிறகு கூட
இந்தக் கோட்டை வாசல் மூலதிர
தொங்கு திரவில்குயே?" என்றார்
ஆயனர்.

அப்போது கமலியும் சிவகாமியும்
ஒருவரை ஒருவர் பார்த்துப் புன்னகை
புரிந்து கொண்டார்கள். ஆயனர்
மேற்கண்டவாறு பேசப் பேச அவர்
கனூக்கு உற்சாகம் மேலும் மேலும்
அதிகமாகிக் கொண்டிருந்தது.

அத்தியாயம் 20

காபாலிகர் குகை

விதாபி சக்கரவர்த்தி காஞ்சி-
நகரிலிருந்து புறப்பட்டுச் சென்று
மூன்று நாள் ஆகியும், கோட்டை
வாசந் கதவுகள் திறக்கப்பட வில்லை.

இதைப் பற்றி நகரில் பல வகை
வதந்திகள் உலரலிக் கொண்டிருந்தன.
"ஒப்பந்தப்படி வாதாபிப் படைகள்
நிரும்பிப் போகவில்லை; மறுபடியும்

கோட்டையை நெருங்கி வந்து விரைந்து கொண்டு இருக்கின்றது!" என்று சிலர் சொன்னார்கள்.

புலிகேசி வேளியில் போன பிறகு மகேந்திர பல்லவருக்கு ஏதோ ஓய்வு அனுப்பி யிருப்பதாகவும், அதற்கு மறு மொழியை எதிர்பார்த்துக் காத்துக் கொண்டிருப்பதாகவும் சிலர் சொன்னார்கள்.

ஓய்வில் எழுதியிருந்த செவ்வியைப் பற்றியும் பலவாறு பேசப்பட்டது.

"வாதாபி மகாராஜாவுக்கு மிகவும் வேண்டியவரான யாரோ ஒரு புத்த பிஷாபவை மகேந்திர பல்லவர் சிறையில வைத்திருக்கிறார். அவரை உடனே விடுதலை செய்து அனுப்பாவிடின் மீண்டும் புத்தர் தோடங்கு வேன்!" என்று புலிகேசி பயமுறுத்தி ஓய்வு அனுப்பி யிருப்பதாகச் சிலர் சொன்னார்கள்.

"ஆயுதங்களையும் சிவகாமியையும் என்னுடன் அனுப்பி வைக்க வேண்டும்; இல்லாவிடில் புத்தத்துக்கு ஆயத்தமாக வேண்டும்" என்று அந்த ஓய்வில் எழுதியிருந்ததாக இப்போது வந்தறி உலாவியது.

மகேந்திர பல்லவருடைய ஆட்கள் காலத்தில் காஞ்சிநகர மாந்தர் முதன் முதலாக இப்போதுதான் அவரைப் பற்றிக் குகை கூட ஆரம்பித்திருந்தார்கள்.

"புலிகேசியைக் காஞ்சிக்குள் வா விட்டதே பிரகாசம்!" என்று சிலர் சொன்னார்கள்.

"அப்படியே நகருக்குள் விட்டாலும் அவனுக்கு என்ன இவ்வளவு உபகாரம்? சத்துரு அரசனிடம் இவ்வளவு தாழ்ந்து போகலாம்? போனால், அவனுக்கு ஏன் கர்வம் தகைக்குமேல் ஏறுது?" என்று சிலர் கேட்டார்கள்.

"எது போனாலும் போகட்டும். அந்த முர்க்களுக்கு முன்னால, உபகாரம் எல்லாம் சிவகாமியை ஆட்சி செயலி யிருக்க வேண்டியதற்காக, சிவகாமியின் நடவடிக்கைப் பார்த்து விட்டுத்தான் புலிகேசி தேன்குடித்த நரியாக ஆடிவிட்டான்!" என்று வேறு சிலர் அப்பிராயம் பட்டார்கள்.

இந்த மாதிரியான நகர மாந்தர் பேச்செல்லாம் கமலி மூலமாக வடிவப்பட்டு வந்து ஆயுதரின் காதிமேலும் எட்டியது. அதுமேல்லாம் ஒரே ஒரு விஷயத்தான் ஆயுதர் மனதில் எழ மாயப் படுத்தது. அதாவது, வாதாபி சக்கரவர்த்தி இன்னும் பிரயாணம் நடைபி லிடவில்லை; வடக்குக் கோட்டை வாகனங்களுக்கும் கொஞ்ச தூரத்தில் வாதாபிப் படைபின் தன்ை இன்னும் இருக்கிறது என்னும் விஷயத்தான்.

"வாதாபி மன்னர் புறப்படுவதற்குள் இந்தக் கோட்டையை விட்டு நாம் வெளியேறி விட்டால் எவ்வளவு நன்மையிருக்கும்? அவரை எப்படியும் பார்த்து அடித்தா வர்ணத்தைப் பற்றிக் கேட்டு விடுவோம்?" என்று அடிக்கடி ஆயுதர் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார். ஒரு தடவை, திடீரென்று எதையோ நினைத்துக் கொண்டவர் போல், "நகரிலிருந்து வெளியே போவதற்குச் சரங்க வழி ஒன்று இருக்க வேண்டும். அது எங்கே இருக்கிறது என்று தெரிந்தால் போய்விடலாம்!" என்றார்.

இதைக் கேட்ட சிவகாமி கண்களில் மிகவேட்டுடன், "சிறந்தானே அப்பா! சரங்க வழி தெரிந்தால் போய்விடலாம்!" என்று கேட்டாள்.

"போல் விடலாம். ஆனால் அது வாகனத்துக் தெரியுமா? நான்கு அந்தச் சரங்க வழியில் கொஞ்ச நான் வேலை செய்திருக்கிறேன். ஆனால் அதற்கு வாகன எங்கே என்று மட்டும் தெரியாது! அதை எப்படிச் சுண்டு பிடிப்பது?" என்று ஆயுதர் ஏமாறும் மன குரலில் கூறலாம்.

"அப்பா! நம் கமலி அக்காவுக்கு அந்தச் சரங்க வழி தெரியுமா?" என்று சிவகாமி கமலியை குரலில் கூறவதும், ஆயுதர் பரபரப்புடன் எழுந்து கமலியை அந்நிலை வந்து அப்படியே கைகளிப் பிடித்துக் கொண்டு "என் கண்ணை குழந்தாய்! உன் தங்கச்சி சொல்வது உண்மை தானா? அப்படியானால் நீ என்ரு அந்தச் சரங்கத்தைக் காட்டவேண்டும். இந்த உதவியை என் ஆயுதர் உள்ள வரை மறக்கமாட்டேன்" என்றார்.

"ஆகட்டும், கித்தப்பா! ஆனால், சமயம் பார்த்துத்தான் உங்களைக் கரங்க வழித்து அழைத்துப் போக வேண்டும். அங்கே பலரான் காவல் இருக்கிறது!" என்று கமலி.

மூன்று நாள்களாக அகலபாலர் அநேகமாய் யோசனை மண்டபத்திலேயே காலப் பழித்து வந்தார். மண்டபத்திலிருந்து அடிக்கடி பணிச் சத்தமும் கலகலத் தொனியும் பேச்சுக் குரலும் கேட்டுக் கொண்டிருந்தன.

நாலாம் நாள் இரவு ஐரமத்தில் ஆயனார் தூக்கம் பிடிக்காமல் பலகணியின் வழியாக அரண்டின் தோட்டத்தை எட்டிப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தபோது, சிலா வெளிக்கத்தில் ஒரு அநிசயமான காட்சியைக் கண்டார். தோட்டத்தின் வழியாக நவல ஆறுனுபா குமாள் ஆகிவிட்ட உடைய ஒருவரை இரண்டு புறத்திலும் இரண்டு பேர் கைகளைப் பிடித்து நடத்திக் கொண்டு வந்தார்கள். நடுவில் இருந்தவரின் கண்கள் தனியினால் கட்டப்பட்டிருந்ததாகக் காணப்பட்டது.

இன்னும் சிறிது உற்றுப் பார்த்த போது நடுவில் நடந்துகொண்டிருந்த ஆறுனுபா குமாள் ஒருவர் ஒரு புத்த பிஷுவின் கைகளைக் காணப்பட்டது. அது மட்டுமல்ல, எப்படியோ அந்த ஒருவர் ஆயனருக்கு நாகநந்தியை நிகர்த்துட்டியது. ஒரு வேளை நாகநந்தியை அவர்? அவர் வதந்தியில் படி இந்த புத்த பிஷுவைக் காமந்தான் புளிகெசி இந்தனை நான் காத்தே கொண்டிருந்தாரே? நாகநந்தியை அதனாகத்தான் கரங்க வழியாக அனுப்பிவிடாதாரா? அப்படியானால், நாகநந்தி நாயச் சேர்ந்த தூர் புளிகெசி புறப்பட்டு விடுவா சலலவா? — ஆஹா! எப்போதோ மட்ட அருளையான சந்தர்ப்பம் கை நழுவிப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது?

நாகநந்திக்கும் புளிகெசிக்கும் உன்ன உருவ ஒற்றுமை ஆயனருடைய மன திறும் அப்போது தென்பட்டது. நாகநந்தியடிகள் உண்ணாமல் வரசர விருக்கலாம்?..... இவ்விதம் பற்பல

எண்ணங்களினால் அலைப்புண்ட ஆயனார் அந்திரவு தூங்கவே இல்லை.

பொழுது புலாம் சமயத்தில் யோசனை மண்டபத்திலிருந்து விட்டுக்கு வந்த அகலபாலர் ஆயனரைப் பார்த்தார். "என்ன ஏற்போனிரே! இவெல்லாம் கீர் தூங்கவில்லை போலிருக்கிறது!" என்றார். "ஆர், ஸ்வா! கொட்டத் திறர் உங்களுடைய யோசனை மண்டபத்திலும் இவெல்லாம் ஒரே கலகலப்பாயித்தே! என்ன விசேஷம்?" என்று ஆயனார் கேட்டார்.

அகலபாலர் தமக்குள்ளே, "ஆஹா! இந்தமாதிரி சந்தர்ப்பத்தில் இவர்களை இங்கே வைத்துக் கொண்டிருப்பதே பிஷுவா!" என்று சொல்கிக் கொண்டார். உரத்த குரலில், "கலகலப்பாவது, ஒன்றுவது? ஒரு வேளை கீங்கல் கலவு கண்டிருப்பீர்கள்!" என்று சொல்லிவிட்டு "கண்பிரே! ஆனால் ஒன்று உண்ணம், நேற்றிரவு யோசனை தளத்தில் நான் ஒரு அபூர்வமான அனுபவத்தை அடைந்தேன். அந்த உடைய போய்ச் சக்கரவர்த்தி விட்டே சொல்லிவிட்டு வரவேண்டு!" என்று உறி விசைத்து வெளியே சென்றார்.

ஆயர் போய்ச் சில நிமிஷத்துக் கெல்லாம் கமலி வந்து ஆயனார், சில காலி இருவரையும் அவசரப்படுத்தினான். ஏற்கெனவே முடிவு செய்திருந்தபடி முக்கியமான தனி பணி களை ஒரு ஓயல் பெட்டியில் எடுத்து வைத்துக் கொண்டு எந்த நியமிதும் விரைபுவதற்கு அவர்கள் சித்தமாக இருந்தார்கள். எனவே, உடனே மூவரும் இனம்பி அரண்மனைத் தோட்டத்திலிருந்து மண்டபத்துக்குள் சென்றார்கள். மண்டபத்தின் மத்தியில் இருந்த சிவங்கத்தாகக் காணப்பட்ட மாக அப்பறம் நகரத்தினுள், விவகார இருக்க இடத்தில் கரங்க வழியின் படிக்கட்டுக் காணப்பட்டது.

கமலி ஆபத்தமாக வைத்திருந்த தீபத்தை எடுத்து ஆயனாரிடம் கொடுத்து, "கீக்கிரம், சித்தப்பா, கீக்கிரம்!" என்றான். ஆயனார் அந்த தீபத்தை வாங்கிக் கொண்டு கரங்க வழியின் படிக்கட்டில் இறங்கினார்.

சீவகாமி காலியை ஆர்வத்துடன்
கட்டிக் கொண்டாள். இவ்வுருடவ
கண்ணி அப் பருவநீர் கதார்த்தம்.

"அக்கா! நீயே வந்தேனா!" என
குன் தழுவுத்த காதல் சீவகாமி.

"அக்கா! நீயே வந்தேனா! மறுபடி
காத்திரைத் தழுவல் வந்திருந்த
பயங்கு காரணம் யார் மனோகாத
திருவி வந்திருக்கிறாள்!" எனத் துணி
ஆள் கூறினாள்.

"அக்கா! என் காதல் வந்த
வகை அவர்கள் கண்ணி கண்ண
துக்கத் துணி ஆர்வ மதந்த
கொடு!" என்குன் சீவகாமி.

காமி சிரித்துக் கொண்டே, "மூச்சு
குட்டிச் சாக வேண்டியதுதான்!"
என்குன்.

சீவகாமி காதல் படிவிய இரங்கிய
போது அவருடைய கண்ணி பகை
பகைத்தது. அவருடைய பகை
பகைத்தது அவருடைய பகை
பகைத்தது அவருடைய பகை

ஒரு சீவகாமி காதல் படிவிய காதல்
காதல் காதல் இவ்வுருடவ காதல்
காதல் காதல் காதல் காதல்
காதல் காதல் காதல் காதல்
காதல் காதல் காதல் காதல்

அந்த காதல் படிவிய காதல்
காதல் காதல் காதல் காதல்
காதல் காதல் காதல் காதல்
காதல் காதல் காதல் காதல்

கடித்து உறுதியும் ததரீயமும் வர
வழித்துக் கொண்டு, ஆயாசம்
பிஞ்சு அயன் நடக்கலானாள்.

இருளடர்ந்த கரங்கப் பாதையில்
ஆயாசம் சிவகாமியும் ஏறக்குறைய
ஒரு முகூர்த்த நேரம் நடந்தார்களா.
நுவலவடி நேரமும் அவர்களுக்குத்
அதிகமான பேச்சு ஒன்றும் கிடையா
வில்லை.

அடிக்கடி ஆயாசம் வீன்று சிவகாமி
யின் கைகளைப் பிடித்தாள். "இவளுடைய
கைகளையும் இரத்தம் அடையா
கிண்கிரி வழி முடிந்துவிடும்!" என்று
ததரீயப் படுத்திக் கொண்டு போனார்.

ஒரு முகூர்த்த நேரத்துக்குப் பிறகு,
கெட்டாற்று கிண்கிரி மாந் தீவிரப்படி
உணர்ச்சி ஏற்பட்டது.

"அம்மா, சிவகாமி! கொட்டைக்கு
யெனியே கந்துவிட்டோம். அந்த
கைக் கட்டிவிட்டோம்!" என்று தத
காசம் அவகே சின்று. "அம்மா! இவ
கேதான் என் கைகள்? எவ்வ
தக ஓயாமல் குதிக்கிறது. அந்த
தன்மை உணர்ச்சி மாறாமல் உறு
ததரீயமான யெனியே இங்கே சிவகா
யெனியே கிண்கிரி. அந்தோ இ-ஓ.
ஏதாவது ஆர்த்தக் காலங்களில்
இந்தக் கரங்க அழிவடி முடிவிலும்
இவர்களை உபாயம் இருக்கிறதா.

அதோ, பார்த்தாயா? அந்த அடை யாளமிட்ட இடத்தில் ஒரு கடை இடேசாகப் பையர்தான், அசுரி ஜுவர் கடகட வேண்டு உன்னை புதுத்து வந்து, அப்புறம் வேலியி லிருந்தும் உன்னை போக முடியாது. உன்னேயைவிடும் வேலியை போக முடியாது!" என்றார்.

"கடவு வேளை! அப்படி ஏதாவது ஏற்படுவதற்கு நான் இவ் நான் வேலியை போய்விடுவா மல்லவா?" என்று சிவசாரி.

அதற்குப் பிறகு இத்தும் ஒரு முடிந்த கோர் வழி நடந்த பிறகு. போலீஸிருந்து வேளச்சம் வருவதைக் கண்டார்கள்.

"ஆ! வரி முடிந்து விட்டது!" என்று ஆவனார்.

இருவரும் படிக்க வழியாக மேலே ஓர் வந்த இடத்தை போக்கி ஏறிச் சென்றார்கள்.

அவர்கள் ஏறிவந்து நின்ற இடம் ஒரு பள்ள மலைப்பாதையில் குடைந்து அமைக்கப்பட்ட சமணர்களின் துறைக் கோயிலை, கழுவ தீர்த்தங்கரர்களின் தீர்த்தமண்டபம் பிடிநிலைகள் மூன்று அங்கே காணப்பட்டன.

ஆனால் என்ன பயங்கரம்? காபாலி கர்கள் அந்தச் சமணக் குகையை ஆக்கிரமித்த விட்டதாகத் தோன் றியது. எங்கோ பார்த்தாலும் மண்டை ஓடுகள் சிதறிக் கிடந்தன.

போதாததற்கு, மூன்று தீர்த்தங் கரர்களின் சிலைகளுக்கு அப்பால் நாலாவது சிலையாகக் கண்டை முடித் தோண்டு ஒரு காபாலிகள் உட்கார்ந் திருந்தான். உட்கார்ந்தவன் சாய் பிப் பூலிக்கொண்டு மண்டை ஓட்டு மார்பை அணிந்திருந்த அவனுடைய தோற்றம் மிகக் கோரமாக இருந்தது.

ஆம்; கல்லெண்ணெயாக அவன் கண் களை இறுக முடிக்கொண்டு விஷம யில உட்கார்ந்திருந்தான்.

ஆவனும் சிவசாரியும் இரண்டா வது தடவை அகலை ஏறிட்டுப் பார்த்துக் காபல் பாதாண படிக்க வழியாகக் கீழே இறங்கிவிடாமல் சென்றார்கள்.

கோஞ்ச தூரம் சென்றபிறகு, "அப்பா! இதென்ன? சமணர் குகைக் கோயிலை காபாலிகள் வந்து உட்கார்ந் திருக்கிறதே?" என்று சிவசாரி கேட்டான்.

"அம்மா! இந்தப் பாதை ஒரு காலத்தில் சமணப் பள்ளியாக இருந் தது. மிகச்சிற பல்லவரிடம் கோபத் துக்கொண்டு சமணர்கள் தான் இந்த கோட்டை விலும் போய்விட்டார் களை! கோட்டை மூன்றுகைக்கு முன் னும் காஞ்சி கலிதானை காபாலி க்களை மேல்வாழ் வெளியில் தூரத்தையோடு இந்தக் குகையை அவர்கள் பிடித்துக் கொண்டார்கள் போலிருக்கிறது! அவர்களுக்கு என்ன வந்தது? புத்தம் எவ்வளவு பெண் டாட்டிந்தாயோ? காபாலிகள் ஏதாவது மாவிக் கொடுக்கு மல்லவா?"

இப்படிப் பேசிக்கொண்டு ஆவன னும் சிவசாரியும் காட்டுப் சேதேசத் தின் வழியே நடந்து போனார்கள். கோஞ்ச தூரம் போவதற்குள்ளே, அவர்களுக்கு எதிர்ப் புறத்திலிருந்து பலர் குழப்பமாக வரும் காது முழக்கம் கேட்டது. சில சிவசாரிக்குக் கெடவாம், ஒரு பெரும் குழப்பம் அவர்கள் கண் முன்னால் ஏதிரப்பட்டது. அப்படி வந்தவர்கள் வாதாபிப் படை எய்த் தோன்ற விரைகள் தாம்! அவர்களுக்கு மத்தியில் துன்பம் பிடிக்கப்பட்டு வந்த வராகக் கொடியிலிருந்து இது தெளிவாகத் தெரந்தது!

அறிவிப்பு

மக்களிடம் ஆர்ப்பு போடவேண்டுமென்று பத்திரிகைகள், கதாநகரம், காவலர்களுக்கு மெண்டிய பத்திரிகைகள், காவலர்க்கு மெண்டிய பத்திரிகைகள், சமண மக்களுக்கு மெண்டியும், உபாத்தியாயர்களுக்கும், காவலர்களுக்கும் தக்க கமிஷன் கொடுக்கப்படுகிறது.

அகஸ்தியர் புத்தகசாலை,
தெய்வத்தன் P. O. திருச்சி

குமாஸ்தாக்கள்

ராயல் இந்தியன் கடற்படைவில் காட்டத்தொக்கும், (இந்தியன் தரைப்படையிலும் குமாஸ்தாக்கள் பருதி உட்பட) இந்தியன் தரைப் படையிலும், ராயல் இந்தியன் ஆராய்ச்சி படையிலும் குமாஸ்தாக்களுக்கு உத்தியோகங்கள் காலியுள்ளன.

பெறுமதியுடைய பயிற்சி

இல்லத்தியோகங்கள் எதிலும் சரி, நீங்கள் பெறும் அனுபவ ஞானமும் பயிற்சியும் புத்த பித்தாவும் இந்தியன் வர்த்தகத்துக்கு கட்டாயம் மிகவும் பயன்படும்.

கல்ல சம்பளம்

இலவச உணவு

பூதர் சம்பளத்துடன் ஈஜா

இலவச இட வசதி

இலவச சித்திகை

இலவச உடைகள்

இன்றே எழுதவும்

இந்த உத்தியோகத்துக்குத் தகுதியுடையவர்கள் யோசனை நலமாகக் கருதுக என்பதை பற்றி பூதர் கிளப்புகளுக்கு சீத கவர்த்தன ஆபீஸ்களிலும் கருத்து மிகவும் அருமெல்ல ஆபீஸ்களுக்கு உடனே எழுதவும்

AAA 138

மதராஸ் :	... புதுப்பேட்டை கிளக்கு, மவுண்ட் ரோடு 71-ம் கி.
பெங்களூர் :	... கம்பன் ரோடு.
திருச்செருப்பன் :	... மதுரை ரோடு.
பெஜாவூர் :	... மத்தி ரோடு.
கொழும்பு :	... 15, ஆபீஸ்கள் கிளக்கு.
கொழும்பு :	... கர்த்தி கிளக்கு.

இத்துழையாமை

சக்கரவர்த்தி ராஜகோபாலாச்சாரியார்

11/12-ம் ஆசம்பிப்பதற்கு ஏதன் கான் பீஷ்பர் துரியோதய ஸர்க்குத் வதரி யம் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார். அவ லுக்காகப் பெரிச் செய்யப்போகும் வீதர் களுடைய திருவிளையாடல் குணங்களை யும் எடுத்துக் காட்டத் துரியோதய ஸர்க்கு உற்சாகம் காட்டி, மத்தார். கீண்டிப் பற்றிப் பிரிக் காட்டினார். "உன்னுடைய பிரேரணைத் தம்பாதித்த வரூம் உனக்குப் பகண்டார்கள் பிரிச் பனையை மார்த்து மாறுபாணம், தன் லிப் புதந்தது கொண்பருப்பதிமேயே சந்தேகப்பட்டு வருவதுடன் அகங்காரத் திற்கு வரம்பு தெரியாததாலான கீண்டிப் பகன் அதிகாரக மதிக்கவில்லை. இவன் நான் அதிரதங்கள் தவறவில் லேக்கொண்டேன். இவன் பிரதாநித் திற்கும் கபாலம் கொண்டான். தமிர இவன் தன்னுடைய பிரேரிக் கப்பத் தான் கமர குண்டடங்களை இழந்துவிட் டிருக்கிறாபவரான் பற்றாடைய புத்தத் தில் அதிகாரக உதவிச் சந்தியற்றவன். பரதாரமருடவசாதித்தியல் ஆபத்துக்

காலத்திலும் இவன் நிலைமை இப்போன். அநுக்கமேறே செல்பப் போகும் எதி தத்தம் இவன் எதிரு. வ் பீண்டாட் டான்."—இவ்வாறு பீஷ்பர் கன்னாதி கன்னது போன் துரியோதய ஸர்க்கும் கன்னாதிக்கும் மிகவும் பிரியமான வாசித்துக்கொள் சென்றனர்.

துயேனனரும் அதைவே ஆமோதித்து "இவன் தீவரம் கொண்டவன். விடியல் கலைக் கவனிக்குமாட்டான். அதுதான் தைவசம் தீதாய்வி அடைமகன்" என்கார்.

கடுமையான இந்தச் சொற்களைக் கேட்டுத் கொண்டிருந்த கீண்டிப் கொயர் கொண்டு, கன்னன் வெந்து, பீஷ்பரைப் பார்த்துப் பேசவானான்:

"பிதாராகரே! ஒரு சூற்றறம் செய் யாத என்னை நீ எப்போதும் அவ மதித்து வருகிறீர். துவேனத்தி ஏதும் பெருகாமல் இருந்து செல்—அப்புகனி னால் அடிக்கடி இவ்விதம் என்னைக் குத்து கிறீர். துரியோதய ஸர்க்காக அவற்றை யெல்லாம் நான் பொறுத்து வந் தேன். புத்தத்தில் நான் உங்களுக்கு உதவமாட்டேன் என்று சொல்லீர். என் துடைய நிச்சயமான அபிப்பிராயத்தைக் கேளும். நீதான் உதவமாட் டீர். நான் சொல்ல வேண்டாம். உங்களுக்கு தெனதார்கள் மேல் அன்பு விடைகாது. அசைவர்க்கு இது தெரி யாது. உற்றாடைய துயோதித்தியல் துரியோதய ஸர்க்கு என் போன் கன்னாதி லிருக்கும் பிரியத்தைக் கொடுக்கப் பார்க் கிறீர். கன்னாதி யுக்கும் பிரேரணைத் தை உட்கார்க்குவதற்காக என் னுடைய கன்னாதி யை உதவிகர்த்துத் துன்பத் துச் செய்தல்வழம் கிற்றித் தாதுகிறீர். கன்னாதி போன் எவ்வாறு இவ்வித அக் கிரதத்தைச் செய்யவாட்டான் அத்திநி பிக்கலுக்குள் மதுமையான் பட்டுப் கவு தான் இவ்வாறு எவ்விதவிதம் தாது பதிப்பு கன்னாதி நான். துரியோதய ஸர்க்கும் என் குறுவன் உதவகமாதக் கிடுக்க மூற்றிச்செல்ல வேண்டாம்."—இவ்வாறு பீஷ்பரை நித்தித்துத் தக்கவரான்.

கன்னாதி உதவிப் போனிருக்காதது கிற்றி நான் சொல்லித் துயேனனர்கள் என்னுடைய பிரேரணைத் தைப் பீண்டித் தவிர்ப்பு இப்படி மோகனிக் கட்டி காத்தது வேண்டி இருக்கிறது.

... நான் உதவிக்க உதவியாக அங் கதரில் இவ் வரம் கொண்டு தாதுகித் துயேன போனவர்க்கு இருக்கவிரும்பும். நீதான் இவ்விதமான பிரேரணைத் தை உதவித் துயேன போனவர்க்கு இருக்கவிரும்பும். நீதான் இவ்விதமான பிரேரணைத் தை உதவித் துயேன போனவர்க்கு இருக்கவிரும்பும்.

பிறகு துரிதமாக தனது பார்த்து
 "கண்ணே! கண்ணே! ஆலோசித்து உன்
 கண்ணையத் தேடித் கொள், இந்த
 பிழ்வுமறை நீ கற்பாடுதே! கண்ணைய
 போய் வீரர்களுக்குப் பேதம் விளைவிக்க
 இவர் பார்க்கிறார். எய்திப் பற்றி
 இவர் சொன்னது உண்மையான காரியத்
 திருது இவரது உயிரை எக்கும், பித்திரை
 பங்கம் கொடுத்து உண்மையான உதவா
 கத்தை அளித்தவிடப் பார்த்து.
 இவருடைய துரித உயிரையும் தளர்ந்து
 விட்டிருக்கிறது. இவர் இறக்கும் தரு
 வைய உறுதியாகிறது. இவருக்கு அகம்
 பரமான் அகிதர். உலகத்தில் வேறு
 ஓய்வாயும் இவர் மனத்தில் இல்லை,
 முதிர்வுக் காலம். ஆகவே இவரைய
 அகிதர் கொடுக்க வேண்டியதுதான்.
 ஆயின் சாவி திரத்தில் படி முதுமைக்கும்
 ஹு வாதம் உண்டி. மறுபடியும் இரண்டாம்
 பரமான் அகிதர் மனத்தில் இட இத்
 தனைய மருமன் ஒன்றிற்கும் உதவா
 பாட்டி உதவி இவரைச் செல்லுபடியாகச்
 சென்றார். மருமனின் சென்றார் வீதச்
 சொய்க்கைக் கொண்டு இவர் புத்த சம்
 பாதிப்பார். நான் இவருடைய தலை
 யாவில் உட்கார்ந்து வந்ததில் ஆயுதப்
 பிரயோகம் செய்யப்பட்டது. பிழ்வுப்
 வீரத்தின் வீரவீர நான் ஆயுதமெடுப்பேன்"
 என்று.

அகம்பரமான் கொண்டு மனிதனுக்குத்
 தன் அகம்பரமான் தனக்குத் தெரியாது.
 அதை எடுத்துச் சொல்லும் மனிதனை
 அகம்பரமான் கொண்டு வராத கருது
 வான். குற்றத்தை எடுத்துக் காட்டு
 வதை பெரும் குற்ற
 மாக அகம்பரமான்
 தன்னை உன். இந்தக்
 கண்ணே! பிழ்வு சம்
 பரமான் இது உன்
 குக எடுத்துக் காட்டப்
 பட்டிருக்கிறது.

பிழ்வுப் "தன் புத்
 திரைப் பிழ்வுப் பிழ்வுக்
 கருமான் காலமாக
 இருக்கிறார்களே உன்
 தகவல் சாத்திரமையும்
 நான் உயிரைத் தன்
 கொண்டுமே. அது
 நீ உயிரைத் திருக்
 கிருப் துரிதப் புத்தி
 கொண்டு உன் உயிர்
 உகவரமான் அடைந்த
 படியான அகம்பரமான்
 இந்தப் பெரிய கருதும்
 சேரிட்டது."—இவ்வாறு
 சொல்லி விட்டு பிழ்வு

மன் தன் கொபத்தை அடக்கித்
 கொண்டார்.

துரிதமாக தன்: "கண்ணே! கண்ணே!
 உன் இவருடைய உயிர் உதவி
 பெற வேண்டியானது இருக்கிறதாய்,
 இவரும் பெரிய வீரர் சொய்க்கைச்
 செய்யப் போகிறீர்கள். விடுத்த உன்
 புத்தம் அடக்கப் போகிறது. இந்தச்
 சந்தர்ப்பத்தில் கவனம் வேண்டாம்"
 என்று.

பிழ்வுப் தோஷமெனக் இருக்கும் கால
 சிவ ஆயுதம் எடுக்காவிட்டால் என்று
 கண்ணே! தோஷமாகக் கொல்லிவிட்
 டான். துரிதமாக தன் அகம்பரமான்
 கொண்டு அகம்பரமான் கருப்பெடுத்து,
 இக் காலத்தில் பிழ்வுப் புத்தத்தில்
 மாதம் பத்து உயிர்கள் உட்கொண்டு
 கண்ணே! கொடுத்த கொள்ளு உயிரை.
 தன்மையான கொளைய மட்டுந் புத்தத்
 தில் உயிரை. பத்து பாட்டுத் தீர்த்து
 பிழ்வுப் கருப்பெடுத்து அகம்பரமான்
 பிழ்வுப் புத்தத்தில் வீரத்தின் வீர
 அகம்பரமான் கண்ணே! மத்து பிழ்வுத் தன்
 பிழ்வுகளைப் போருத்தான யோனும்
 என் தோஷத்தின் பிழ்வுக் கொண்டு பிழ்வு
 மருமன் ஆகியவர்களைப் பெற்றான்.
 பிறகு கண்ணே! பிழ்வுத் தோஷத்
 சொல்லி துரிதமாகத் தோஷமாக
 அகம்பரமான் கொள்கை. அப்போது
 கண்ணே! புத்தத்தில் கொடுத்த கொண்
 டான். துரிதமாக இருந்த பிழ்வு
 கண்ணே! கொள்கையில் தோஷமாக
 அகம்பரமான் புத்தம் நடத்தினான்.

வாழ்க்கைப்
புயல்

தந்தி கமலா தேவி

"**ஊமனா! . . .**"

“உதார! ... வந்ததென் ...”

சுரு சூபாய் ஒன்றை எடுத்துக் கொடுத்தார்

“இதில் உண்ணாதுமூப் பதிகாண்டது
கொடுத்த கிடை, சீதி தூண்டுகாண்ட
காங்கித் கொள் ...”

“தமிழ்” என்ற வார்ப்புத் தொண்டான்
எமது, சிறு ஆய்வுக்குள் கொண்டுவருவோம்.

“குறித்துத்தொடர்ந்து நடக்க வேண்டும்”
என்றும் கூறுகிறார்.

“கேஸ் துக்குதெதா” என்ற சொல்லி
விடிக் கொப்பிலன் தரு.

ரகு உண்மைப்போலே கமலாணவ தன்
கூடுபெற்றும நாளினையில் வைத்திருந்
தான். கலியாணமாகி ஒரு கருவுமாகத்
தனிட் குடித்தனம். அவனுக்குச் சம்பளம்
ரூபா ஈற்ப்பதான்தான். இத்தரூன் கமலாணித்
ருத் தோப்பு, சிப்பன் முதலியவை காங்கித்
தொடுத்த அவளாச் சத்தோவுப்படுத்த
கான் ரகு, நாமகலித்தும் ரகுவைச் சன்
டால் மிகவுச் பிடிவதம். இத்தச் கலியாணம்
கட அவன் துடிப்பப்படியேதான் நடத்தது

அகன் பேரரசு பிறகு காப்பியைத் தவிர்த்து, அகன்களில் உள் புத்தகங்களை எடுத்துப் படித்தான். அப்பொழுது "கமலா!..." என்று குரல் பிடித்தது. திருப்பிக் கூர்ந்து கதிரைத் திறந்து பார்த்தான். அகன்கள் கமலா சென்றான். அங்கே புதிய தந்தை என்னும் கதிரைப் படித்தான்.

“கமலா! இதோ, இந்த ஜோடி பரி
சாகிறது!” என்று சரசு நகு ஜோடி கிள
வங்கியிட்டுத் தாண்டித்தான், பார்த்த
தும் கமலாவிற்கு அதை வாங்க யெண்டு
மென்று ஆய்வு. ஆனால் பணம்?

கமலாநிதி ஓன் ஓன் புரியவில்லை.
நீப்படியும் அப்படியும் நிகுப்பிப் பார்க்கு

கிட்டு, "கேண்டாம்" என்ற திருப்பிச் சொடுத்தான்.

அதற்குள், "நான், இது என்று
இப்படியா?" என்று சந்தேகம்.

“இப்போது” என்ற அமலா லி.மு.வினாவுக்கு.

ஒரு கொடுத்த ரூபாய் ஒன்றைத் தான் அது
 லிட்டம் இருந்தது. அதையும் ஒரு அன்னை
 காரியாலையே பணத்தில்லு பென்று கொள்ளி
 யிருக்கிறது. தேதியோ இருபத்தேழு.
 முதல் பத்தி கூத்தாண்டாது இனிமேல் பணம்.
 வண்ணாங்குப் பத்திரங்கு மறு கொடுக்க
 வேண்டும். இந்தச் சம்பந்தம் ஒரு
 ரூபாய்க்கு வரையப் போட்டுக் கொண்டால்
 அது என்ன காரியமாக?

“இந்த உரிமையப் பத்தி அது” என்ற உரிமையுடைய இந்தோடு சிறும உரிமையுடைய பத்திக்குக் காண்பதற்காக.

“பத்தி அனாமிக்கு அது ஒன்றும்
வெள்ளை, அனாமி கூடப் போனா
தாம் துததான் வெள்ளை இருக்கிறது”
வெள்ளை அருளில் இருந்த வடம்.

கமலா அனாதலம் எடுத்தப் பார்த்தான். அவளுக்கு எப்படியாவது கணியல் வியாபாரத்திலிருந்து விடுபட்டு விட்டால் பிபாது மெத்தை தோன்றியது. "என் டிடம் பணயக்ஷ" என்ற சொல்லும் அவளுக்குத் தந்த உயர்வு.

4. இதுதான் கேள்வி எண் 51 என்ற மெதுகரிசுத் திருப்பிக் கொடுக்கதான் உமலார்.

“மலர்ந் துப்பெழுந்த கொடுக்காவிட்
டால் பதகர்ப்பின்னை... ஒரு வாரம் கழித்தக்
கூட...” என்று விநாயகரன் திருப்பி
யாத்தாமல் சொன்னான்.

“இது கேள்பாடுமென்றும் பத்த
தனது தோழியையே வாக்கித் தொள்ளேன்!
என்ன தயக்கம்...?” என்று சிரி.

"தூத்தக்காரனாக் கேட்டுச் செல்ப
கெண்டிப்போலிருக்கு!" என்ற ஒரு குரல்
கேட்டது அகன் காதிலிருந்து.

"ஆய்வுபடையாளம் பெண்டாட்டி என்
கொம்பச் செல்லம், கண்கள் இதை
காட்டுகாள்?" என்று அங்காடி.

கண்களிலிருந்து 'அருள்' வெந்தது.

"தூய்மை, கண்கள் கிசியல் விட்டிருக்
கிறதே வெண்மை பார்த்தேன். அங்கு
தான்! சேவா திருக்கிறதோ. தூய்மையோ
என்ற பேசுகிறேன். கண்கள் தூய்
மையோ போட்டுக் கொள்ளுமோதான்
மட்டுமே போதுமா தூய்மை..."

என்று கேள்! கண்கள் தூய்மை கண்கள்
கிசியலாக இருந்தது. கொஞ்ச சந்திர
கொஞ்சிச் சந்திரத்தொண்டின் கண்கள்

"தூய்மை! அது வெண்டாய்.
தூய்மை..." என்ற கண்கள்காரன் மெ
ளைய மெளந்தான்.

மேலே கிட்டியவர்கள் கண்கள் அந்த கண்கள்
மண்கள் காக்கிச் சாப்பிட்டுப் போட்டுக்
கொண்டி. குந்தியில் சிப்பியை அது
கண்கள்தான் கொண்டான். "எப்படி கிடை
கிறதோ..." என்ற கேட்டதன் சாத்திரம்
கண்கள்காரன். இதற்குள் கண்கள்காரன்
கைகளை எட்டி குரல்படுத்த விட்டான்.

"இதோ, காதல்களேன்..." என்ற
'திருத்தி' வெண்மை கிட்டியதன் போல்
பெட்டியைப் பிடித்தது. அந்த ஒரு குரல்
மெளந்த காத கண்கள்காரன் கிடை
கிறதான்.

சாப்பிட்டுப் குந்திக்கொண்டே அங்கு
கண்களோ பாதி கிடைத்தது. சாத்திர
கண்கள் கிடைத்தது என்ன கொண்டது?

"என் தந்தை
கொண்டிருக்கிறேன்.
கொண்டே கிடை
தான்" என்ற குரல்
மெளந்திருக்கிறது.

"என்?" என்ற கேள்வி. "கிடை
கொண்டிருக்கிறேன். கண்கள் காக்கிப்
போட்டுக் கொண்டேன்" என்ற கொண்ட
கண்கள்; கொண்டி கிடை மண்கள்காரன்
கொண்டிருக்கிறது. ஒரு கண்கள் கொண்டி
கொண்டிருக்கிறது...

இந்த காத சாப்பிட்டு கொண்டிருக்கிற
போட்டி கொண்டிருக்கிறது. சி
கொண்டிருக்கிறது. கொண்டிருக்கிறது
தான் சி. கண்கள் பிடித்துப்போது கண்கள்
மண்கள் கொண்டிருக்கிறது. கொண்டிருக்கிறது...
கொண்டிருக்கிறது. கொண்டிருக்கிறது...

இந்த சமயத்தில் "கண்கள்!" என்ற
கண்கள் கிட்டியதன் ஒரு கிடைகிடைத்தது
கண்கள் கிடைத்தது கண்கள்.

"கண்கள் கிடைத்தது கண்கள் கொண்டிருக்கிறது?"
என்ற கேட்டான்.

"கண்கள்; இதற்குள்ளும் காக்கிவை"
என்ற கண்கள்.

இந்த சமயத்தில் "கண்கள்!" என்ற
ஒரு குரல் கேட்டது.

"கண்கள் கிடைத்தது..."

"கண்கள்! கிடைக்கப்பெட்டிருக்கிற கண்கள்
கண்கள் கொண்டிருக்கிறது. கண்கள் கொண்டிருக்கிறது
கொண்டிருக்கிறது."

ஒரு கண்கள் என்ற கண்கள் காக்கி கொண்டிருக்கிறது
கிடைத்தது. "கண்கள்! கிடைத்தது கண்கள்
கண்கள் கொண்டிருக்கிறது" என்ற கண்கள்.

அகன் கிடைத்தது கொண்டிருக்கிறது. கண்கள்
கண்கள் கொண்டிருக்கிறது. கண்கள் கொண்டிருக்கிறது
கண்கள் கொண்டிருக்கிறது. கண்கள் கொண்டிருக்கிறது
கண்கள் கொண்டிருக்கிறது. கண்கள் கொண்டிருக்கிறது.

ஒரு கண்கள் கொண்டிருக்கிறது. கண்கள் கொண்டிருக்கிறது
கிடைத்தது. "கண்கள்! கண்கள் கொண்டிருக்கிறது!
கண்கள் கொண்டிருக்கிறது. கண்கள் கொண்டிருக்கிறது
கண்கள் கொண்டிருக்கிறது. கண்கள் கொண்டிருக்கிறது
கண்கள் கொண்டிருக்கிறது. கண்கள் கொண்டிருக்கிறது."

"கண்கள் கொண்டிருக்கிறது! கொண்டிருக்கிறது
கண்கள் கொண்டிருக்கிறது. கொண்டிருக்கிறது
கண்கள் கொண்டிருக்கிறது. கொண்டிருக்கிறது
கண்கள் கொண்டிருக்கிறது. கொண்டிருக்கிறது."

கண்கள் கொண்டிருக்கிறது. கொண்டிருக்கிறது
கண்கள் கொண்டிருக்கிறது. கொண்டிருக்கிறது
கண்கள் கொண்டிருக்கிறது. கொண்டிருக்கிறது
கண்கள் கொண்டிருக்கிறது. கொண்டிருக்கிறது.

"கண்கள்..."

கண்கள் கொண்டிருக்கிறது. கொண்டிருக்கிறது
கண்கள் கொண்டிருக்கிறது. கொண்டிருக்கிறது
கண்கள் கொண்டிருக்கிறது. கொண்டிருக்கிறது
கண்கள் கொண்டிருக்கிறது. கொண்டிருக்கிறது.

ஆம்பலையான் உளக்கு வாய்த்தது.....
என் மத்தியானம் குழந்தையை அழைச்
சென்று போறேன். 3 கட்டாயமா கா.
ஞாமித்தத்தெழுவை காத்தாயே வந்தது.
முடிந்ததும் புதன்தானே?—பார்த்துக்க
ளாம்.....”

“சரி...போய்விட்டது ... ஆயிவாக்குப்
போகலாம்.....” என்றான் சகு.

“சகு! சாப்பிடவில்லை? கமலா! கமலயம்
ஆகவில்லையா?.....”

சகு பேசவில்லை. கமலா அதற்கும்,
“இல்லை, உங்களுக்கு இன்னிக்குச் சிவசெந்
தாத்தியை விருந்தாம்!” என்றான்.

“சரி, என் மத்தியானம் உண்டிக்குக்
குழந்தையை அழைக்கென போறேன்.
ஞாமித்தத்தெழுவை கட்டாயம் 3 கடத்தே.”

சகு கோட்டை மாட்டிக்கொண்ட கன்னே
சென்றான். அவனுடன் கமலாவும் சென்றான்.

“என் போய்விட்டு உரேன். மறத்தாடக்
கூடாது. மணியிடுகலாம். கூடம்பை ஜாக்
செய்தயாகப் பார்த்துக் கொள்ளலாம்.”
என்ற சொல்லிக் கொண்டே கமலா, சகு
வின் பாதங்களைத் தொட்டு மெல்லித்தான்.

சகு பேசவில்லை, வாய் ஏதோ முறு
முறுத்தது. அவ்வளவுதான். மத்தியானம்
வண்டியில் செம்பிவிட்டான் கமலா.

நுரேடன் சென்றன. அவனுக்கு
வாழ்க்கை ஒர் சாசுதன் குழந்தை கூடாத்
தோன்றியது. ஆயிவியிருந்த விடு திரும்
பினால் விட்டும் போட்டது போட்டபடி
இருக்கும். வகிபி தாண்டுகாடிய இலவத்
தில் இந்த எங்கும் குன்றமாய் சீசுப்தத்
துடன் இருந்தது.

“மாமா! மணி காது ஆகக்! வெடித்
தான் கமலகலிப் பிரார்த்தனை. என்ன
துக்கம்?” என்றான் அண்ணா.

மணி ஆக ஆகக் கமலாவிற்கு மனது
ஏதோ குப்பியாகத் தோன்றியது.

ஆமாம்! இன்றிரவு எட்டு மணி வண்டியில்
‘அவர்’ வந்து விடுவார் என்று திருந்தான்.

வந்ததும் என்ற நினைக்கும்
போதே சந்தோஷம் தலைக்கு மேல் பறி
விட்டது. சகு எட்டி மணிகு வந்து சேர்ந்
தான். அன்று முடிந்ததான். பத்து
மணிக்கு முடிந்ததும். கமலாய் விசரிசை
யாக எடுத்தது. சாயந்திரம் சகு, மாமா

விடம், “என் போய்விட்டு வருகிறேன்”
என்றான்.

“என்னக்கு விடி இல்லை? அப்படி
யானால் சரி; கமலாவை அடுத்த காரை
கொண்டேவந்து விடுகிறேன்.”

“சரி” என்ற திரும்பினான்.

ஐண்டன் சம்பிகளின் இடுக்கில் தன்னை
இரண்டு கண்கள் கெனித்ததை அவன்
அறிவதில்லை. ஏதோ ஒரு காரியம் செய்வத்
தவறியதாக மட்டும் அவன் மனம் எடுத்தது.
கனிவாணத்தில் ஒரு தடவைகூட அவனு
டன் பேசவில்லை. அவன் தான் வந்த கேட்
பது தானே? இப்பே பெண்களுக்கே
கவம் அதிகம்தான். பிறர்க்கு விட்டும் அதி
காரம் செலுத்தவிரும்பு போலே இருக்கு
என்ற நினைத்தான் சகு.

சகு திரும்பி வந்த சேர்ந்தான்.

“ஸூரி! தயாம்!”

காலை எட்டு மணி, சகு கடித்ததன்
பிரித்தப் படித்தான். காலை சாயந்திரம்
கமலாவை அழைத்து வருகிறேன் என்று
மாமாவிடமிருந்து வந்த கடிதம் அது.

மணி இரண்டு ஆகிவிட்டது. இந்த
கெனித்தெழுவை, சாயந்திரம் கோலிவாக்குப்
போய்வாம் என்ற நினைத்தான். மாமா ஏழு
மணிக்குக் கோலிவாக்குக் கொப்பினான்.
போய்விட்டது திரும்பினான். ஆனால் என்ன
செய்தாலும் கமலாவின் குரல்கள்தான்
திரும்பத் திரும்ப வந்தது. அது என்
என்ற அவனுக்கே தெரியவில்லை.

மறநான் மாமா மணி ஆறு. மாமா கமலா
விடம் வண்டியில் வந்த இறங்கினார். வந்த
தும் சகு எதிர்கொண்டு வரவழைத்தான்.
சட்டென்த கமலா பிங்கட்டுக்குச் சென்ற
குழந்தையைப் பற்ற வலத்தான்.

இரவு எட்டு மணி, கெனிதைய போன
சகுவும் அகன் மாமனாகும் விட்டுக்குத்
திரும்பினார்கள்.

கமலா இலகுவாய் போட்டான். “சகு!
கா” என்று மாமா அழைப்பதைத் தடுத்த
முடியவில்லை. பேசாமல் சாப்பிட்டான்.

கமலா சாப்பிட்டு விட்டு, பிங்கட்டுக் காசி
யத்தை முடித்ததற்கொண்டு கூதலில்
பாதுடன் வந்தான்.

ஐம்காரம், திவகாணி எல்லாம் அப்பா
விற்கு எடுத்ததுக் கொடுத்தான். கட்டிலில்
தன் மெத்தைவை விசித்தான். சகுவின்
மெத்தை அப்படியே இருந்தது.

விதியில் பேசித் சொன்னதற்குள்
உங்களை வந்தார்கள்.

"ஈது! மணி பதினெழுது ஆயிடுத்து;
கே படுத்தக்கோன். விடிவந்தாலும் எரிஜன்
குப் போய்ட்டு வரோன். மீனாட்ட அதே
வாசம் இங்கே வருவா. அங்கேயே கைதம்
போடு" என்று சொல்லிப் படுத்தார்.

ஈது உங்களை அறையில் துறந்தான்.
கைதம் நம் செத்தவரை மட்டும் விசித்துப்
படுத்திடுப்பதைக் கண்டான். அருகில் நம்
செத்தா விடுவாயம் இருப்பதைக் கண்டு
அவனுக்குக் 'குப்' பென்ற விவர்த்த
விட்டது.

"என்ன போய்ச்சித்தான்! சே!
கீழலானா முகத்தில் ஒரு குதம் தெரிய
விட்டியே!"

அளமாரியில் பால் அப்படியே இருந்தது.
"ஒரு கோளை தாங்கி விட்டாச்சே?" —
அவன் போசனை முடிவு பெறவில்லை.

"பால் அப்படியே இருக்கே! அனை
எழுப்புகா? சே!"

பேசாமல் படுக்கையை எடுத்துக்கொண்டு
திண்ணைக்குப் போய்விடலா! அனல் மாமா
என்ன கிணாயர் பேசாமல் செத்தா
னில் வேற விசித்தான். கைகி படத்
தருகில் சொந்த கைகப்பிடுகும்.

கைதவிற்றுப் பரிசாயமாக இருந்தது.

நிரும்பினான். கைத கித்திருப்பதைக்
கண்டு கிடுக்கிட்டான். ஒருகணை யொருவர்
இமை கொட்டாது பார்த்த கித்தான்.

"கைத! எல்லாம் என் தப்பத்தானே?"

"இங்கே, இங்கே இங்கே. என்
தப்பத்தான். இவையெல்லாம் என் ஒழுக்
காக இருக்கிறேன். என்னை மன்னித்து
கிடுக்கன்!"

அவன் கைகளில் கே வழிந்தது.

"சே, சே! இதை என்னப்பாரோன்"
என்ற அவனது கண்ணீரைத் தடைத்தக்
கொண்டே அளமாரியில் டம்ளர் அடியில்
இருந்த பக்கினைச் சென்னை எடுத்துக்
கொடுத்தான். கைதவிற்றுக் கிரிப்பு வந்து
விட்டது.

"சேத்தம் கொவிதற்குப் போயிருந்
தேன். அங்கு கொடுத்தேன்."

கைதவிற்று காணத்தான் முகம் கெட்டு
விட்டது.

கேது இருந்த படுக்கையை எடுத்துக்
கெட்டகிடுக்கெல்லாம் விசித்தான்.

பாலை கொண்டு வந்து கொடுத்தான்.
"என்னா?" என்றான் ஈது.

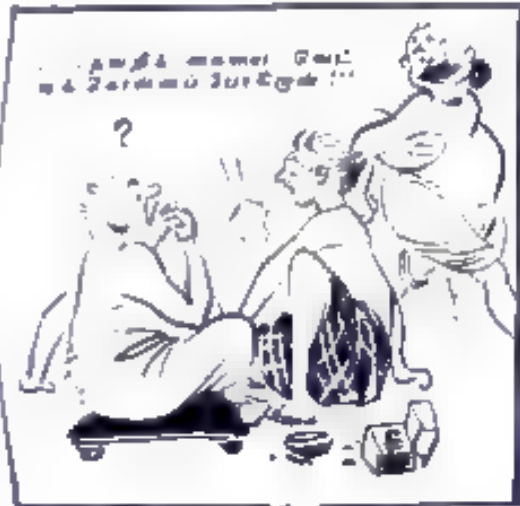
"ஆகாம்! அது மட்டுமில்லை. இது
உடத்தான்!" என்று மடியில் வை
வைத்தான்.

ஒரு குயாம்!

"கைத!"

அவன் பேசவில்லை. நம் கிணை
நின்று காணத்தான் நான் குயிர்தான்.

அருகில் உட்கார் வைத்தக் கெட்டுக்
கெட்டகைம் படுத்த உத்திரை சரிப்படுத்தித்
தன்னைடன் அணைத்தக் கொண்டான்
ஈது. அப்பொழுது உவ்வோ இப்ப
மயமாகக் தொன்றியது கைதவிற்று.

சிது என்ன கடிதம்?

வி.எஸ்.சூர்.

கிணற்றங்கையில் இருந்த ஒரு கெயின் உட்கார்த்த கொண்டிருந்த மாவதியின் புடவை விளங்கிவந்தது. நான் கொட்டி விட்டதாம் தங்க; கண்ணிலிருந்து பெருமையே நீதான் புடவைகளை விளங்கிவந்தது. அத்தனை நானாய் மாவதி தேக்கி வைத்திருந்த தங்கம் கண்ணம் அப்பொழுது கண்ணிராகப் பீறிட்டு வந்தது.

மாவதி ஒரு கனம் வீட்டுப் பெண் தான். பத்த வருடங்களில் படித்தவன். அவன் கனகம் உட்கார்த்த வைத்தியப் பரீட்சை எழுதி நுழைந்திருந்தான். உட்கார்த்தாயா, கடைபுள்ளி மன்னியும் படித்தவன். அவர் குறிப்பித்தவர்கள். கனகம் தன்னை கனகம் உட்கார்த்தவர்கள் என்ற நினைத்தவர்கள் மாவதி கனகத்தைக்குச் சம்மதித்தான். இவ் பட்டிகாரட்டு மாவதி யார்க்கு வீட்டுப் பெண்ணைக் கட்டிப் படுத்தவது போல் தன்னை உட்கார்த்தவர்கள் என்ற மன்னிவந்த.

அவன் கிணற்றை ஒரு கிணற்றின் சரிவாத்தான் போலித்த. கிருதுபாவினி அம்மனாக்கு உதாரணமாக மாய்வர்கள் கனகமான் மூலம் மன கனகமாவதும் மன கனகமாவதும் தோன்றிவது. ஆகவே அவன் பன கிண மூலம் கிணற் கனகமாவது வீட்டுப் பெண்ணைக் கட்டிப்படுத்தி வந்தான். உதாரணமாக, கனகமான் கனகமான் கனகமான் ஒரு பனி கோல் தங்கி கனகம் வீட்டி, கோல் கிணற்றை எழுந்ததற்க்கு மாவதியைப் பதிப் பான். கிணற்றைக்காரிகளுக்கு அகக்கை விள கொடுத்த விட்டு மாவதி பாராணை வீட்டு கோலை செய்யப்படி செய்து விடுவான். உட்கார்த்த வீட்டில் இருக்கும்போது மாவதி கனகம் படுத்தவது, அவன் கனகமான் போல தன் அககை கனகம்—புருஷனிடம் பகர் கொள்ளுகட்ட அவன் கனகம் முகவாசபக பகவான கனகமான் கனகமான் கனகமான் மாவதியைப் பாடாய்ப் படுத்தி வந்தான்.

மாவதி தன் கனகத்தைச் சொன்னவன் முகவலியை; மெய்யையும் முகவலியை, கொடுவன் கிணற்றைத் தரோடுகெயின் வீட்டை வீட்டுப் போய்கிடையா என்ற அவன் அகக்கை கிணற்றைத் தன்னை; ஆனால் அவன் உட்கார்த்த கிணற்றைக் கொண்டதன் அகக்கை செய்வது தனிவலியை.

உட்கார்த்த மாவதியைப்போலவே கனகம் கனகமாவதும். அகக்கை ஒரு கனகத்தை போலட்டான். மாவதியைக்காகப் பபந்த கொண்டு கிட்டை கிட்டி ஒகிட்டான் கனகம் கனகம் கனகம் கிணற்றை என்ற மன்னிவன்.

கிணற்றையில் உட்கார்த்த கொடு கோல் மாவதி போலித்தான். கனகமில் ஒரு முகவருக்கு கனகமப்போல் தோன்றிவன். கிணற்றை கனகம் மூலம் கனகம் கனகம்தான் போலன். பிணற்றை, ஒரு கனகத்தை மகித்த அதன் பிணற்றை மூலம் போலித்த. அவன் கனகத்தை மூலம் போலித்த, அவன் கனகமில் பிணற்றை.

“அகக்கை மன் கனகமாவது, இந்தக் கனகம் தங்கம் கனகம்தான் கொட்டிப்போலுதான் கொடு தான் போலித்தப் போல். தகிணற்றை அகக்கை மன் கனகம போலித்த கொண்டு கனகம்தான் கொட்டிப்போலு. இந்த நுழைக்கு கனகமாவ தான். அகக்கை கனகம்தான் தங்கம் தாயார்தான் மன் தங்கம் கனகம்தான்.”

மாவதி.

பகவதவை மாவதி இந்தக் கனகத்தைப் படுத்தவீட்டு. உட்கார்த்த கனகம் அவன் கனகம் பகிணற்றை மெய்யுட்கிணற்றை வைத்தான். இந்தக் கனகத்தைப் படுத்ததன் கனகம் மனம் மன்ன பகிணற்றை கனகமாவது அவன் கிணற்றை ஒட்டி கிணற்றை கிணற்றை போலித்தது. கனகத்தைப் படுத்த தகவன் கனகம் ஒருகோலை மூலம் கனகம் பகிணற்றை. கனகம் மாவதி, மாவதி! என்ற கனகமொன்று கிணற்றை கனகமாவது போல், கெரு கிணற்றை ஒரு கனகம். அகக்கை மனம் கனகம்தான் போய்ச் செய்வத தகவன் கிணற்றைச் செய்து கிட்டான்? அவர் உட்கார்த்த, கிணற்றை கிணற்றை தகவன் கனகம்.....

கனகமாவது ஒரு கிணற்றை கனகம். இந்தக் கனகமாவது கனகமாவது கனகம் கனகம். தகவதி கனகத்தைப் படுத்த கிட்டி, “கொடுத்தது கனகம்” என்ற ஒருகோலை கனகம் பகிணற்றை கோல் கனகமோ! பகிணற்றை அககைக்கு ஒரு கோல்கனகமான் கனகம் தோன்றிவது. இப்படிச் செய்தான் கனகம்! தகவன் கனகத்தைப் படுத்தகிட்டி கனகம் செய்திருந்த

என்றதால் பரீட்சையே என்ற சினைத் தான். அதனவரே எந்தமுற்றம் பார்த்தான். ஒரு மூலையில் ஒரு கட்டை இருந்தது. அந்தக் கட்டையக் கடியில் சென்ற ஒளித்த கொண்டான் மாவதி. அப்பொழுது மாயி பார் பேரில் இருந்த கோபம் ஆத்திரம் எல்லாம் மறைந்த விட்டது. கணகன் மனைதப் பரிசோதிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணமே மேலோங்கி விருந்தது.

நடராஜன் செறித சோம் சழித்த உயிரை வந்தான். வந்தகன் மேலாஜரீதிருத்த கடித்ததைப் படித்தான். அகனுக்கு ஒரு கணம் ஒன்றமே புரியவில்லை. அப்படியே மலைத்த சிந்தையிட்டான். பிறகு சொகுப்ப மிதித்தையிட்டகன் போய் தடியாய்த் தடித்தான். அருகிலிருந்த கட்டையில் உட்கார்த்த கொண்டு பலமாக யோசனை செய்தான். இதைகெட்வாம் மாவதி ஒளித்த கொண்டிருத்தபடியே கவனித்தான். அவன் கண்டபயில் ஐலம் ததப்பியது. மாயியாகுக்குப் பயந்து கொண்டு இவ்வளவு அன்புள்ள கணகனை விட்டும் போக சினைத்தேனே, என்ன மடத்தனம் என்ற சினைத்தான்.

யோசனை செய்தகொண்டு உட்கார்த்திருத்த நடராஜன் சட்டென்ற எழுந்த

போய் மேலாஜரீதிருத்த ஒரு கடித்ததை எடுத்த எதோ எழுதினான். பிறகு அதை மேலாஜரீதியை வைத்தையிட்டும் சட்டென்ற கெளரியே போய் விட்டான்.

மாவதி கட்டையக் கடியிலிருந்து கெளரியே வந்தான். அவன் மனம் 'தித் தித்' என்ற கடித்தக் கொண்டது. அந்தக் கடித்ததில் என்ன எழுதியிருப்பார்! அவன் கடித்ததை செய்தே கினைபாகப் போய்விடுமா? மாவதி ஒட்டமாக ஒரு மேலாஜரீதிருத்த கடித்ததைப் பார்த்தான். அதில் கெளரியே எழுதியிருந்தது. அது என்ன?

"அருமை மாவதிக்கு,

உன்னைப் பிரித்திருப்பது சோம்பக் கட்டம்தான். நீ எங்கே போனாலும் தானும் உன் கட்டையே வருவேன். நீ இருக்கும் இடத்தில் தானும் இருப்பேன். ஆனால் இப்பொழுது நீ இருக்கும் இடத்தில் ஒருவர்தான் இருக்கிறாய். அந்தக் கித்திடமான கட்டையக் கடியில் இரண்டு பேர் இருக்க முடியாது. போகட்டும்; உன்னை மறைத்துக்கொண்டாயே தவிர, உன் தலையி ஐன்ன மக்கிடமாகப் பூமியை வாரணையை மறைக்க முடியவில்லையே!

நடராஜன்"

கல்யாண கால ஜுவளி!

இது யாவருக்கும் ஒரு பிரச்சினைதான். சென்னை நகரத்தில் ஜுவளிக் கடைகளுக்குப் பஞ்சாபிலே, ஆனால் கல்யாணத்துக்காக புடவைகளோ ஜுவளிகளோ எங்கே வாங்கலாம்? உயர்ந்த ரகமாகவும் வரையாளாகவும் கம்பிக்கையாகவும் உத்தரவாத முள்ளது மாக குறைந்த விலையில் எங்கே கிடைக்கும் என்ற பிரச்சினை ஏற்படுவது நிகவும் சகஜம்.

உத்தர அந்தியிடக் கடித்த இத்தக் கடி ஒரு பத்திரம்.

அதுதான் ஆரணி ஸீல்க் ஹவுஸ்.

மாவதி பரீட்சையில் கவன நாடிக் நினைகளில் ஏராளமாக விடாக்குகள் மாறு குறித்துள்ளன. இவ்வே ஒரு முறை விஜயம் செய்து வந்திருக்கும் படித்ததை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்.

★
ஆரணி ஸீல்க் ஹவுஸ்

4, சன்னதித் தெரு : மயிலாப்பூர் : மதராஸ்

ஒரு பந்து

அன்று பணி வழங்கும் போல் பள்ளிக்கூடத்திலிருந்து வீட்டுக்கு வந்து கொண்டிருந்தான். வழியில் சாமு ஒரு அச்சையாய் பந்தை வைத்துக் கொண்டு விளையாடிக் கொண்டிருந்தான். அந்தப் பந்தைக் கீழே விட்டால் போதும்; தானே உருண்டு ஓடும். அதைப்பார்த்த மணிக்கு ஆச்சரியம் தாங்கவில்லை. "சாமு, சாமு! இது உனக்கு எதுடா?" என்று கேட்டான்.

"என் அப்பா வாங்கி வந்து கொடுத்தார்!" என்றான் சாமு.

"எங்கே இருந்து வாங்கிவந்தார்?"

"போடா, எனக்குத் தெரியாது!" என்று சொல்லிக் கொண்டே சாமு பந்தை எடுத்துக் கொண்டு வீட்டுக்குள் ஓடிவிட்டான்.

மணியின் பணி நவியாய்த் தவித்தது. அந்தப் பந்து எங்கே விற்கும்? என்ன விலை யிருக்கும்? நாம் இது வரை எங்கேயும் பார்த்தாத பந்தா இருக்கிறதே! கீழே விட்டதும் தானாக அடையா ஓடுவதா? வீட்டுக்குப் போனதும் அப்பாவிடம் முதல் காரியமாக இந்தப் பந்தைப் பற்றித்தான் சொல்ல வேண்டும். அம்மாவிடம் சொல்லி, அப்பாவை உடனே வாங்கிக் கொண்டு வரும்படி செய்யவேண்டும். அப்பா வாங்கிக் கொண்டு வந்து கொடுத்தும், மேலே சாமுவிடம் வந்து, "கீதோ, பாட்டா! கேற்று வாய்போ இவ்வைத பெருமை செயலாம் அடித்துக் கொண்டாயோ? நீ எங்கே விற்கிறது என்று சொல்லா விட்டால் என் அப்பாவுக்கு அந்தப் பந்து விற்கும் இடமே தெரியாமல போய்விடுமா? போடா, போ!" என்று சொல்ல வேண்டும். — இப்படி

யெல்லாம் எண்ணிக்கொண்டே பணி அன்று வீட்டுக்கு வந்து சேர்ந்தான்.

மணியின் அப்பாவும் அன்று பொழுதொரு வீட்டுக்கு வந்திருந்தார். அவர் கேட்டவடிக் கழற்சி மாட்டு வதற்குக் கூட அவகாசம் கொடுக்காமல், "அப்பா! ஒடும் பந்து, அப்பா!" — "அப்பா! ஒடும் பந்து, அப்பா!" என்று எச்சரிக்கத் தொடங்கி விட்டான் மணி.

"என்னடா அது, ஒடும் பந்து?" என்று அதட்டினார் அப்பா.

"பந்து அப்பா! தானே ஓடும் அப்பா!" என்றான் மணி.

"பந்தாவது, தானே ஓடுவதாவது! என்னடா உனதுகிறாய்?"

"சாமுகூட ஒன்று வாங்கி வைத்திருக்கிறேன், அப்பா!"

"உம், எங்கே வாங்கினாயும்? விசாரித்தாயா?"

"விசாரித்தேன் அப்பா! சொல்ல மாட்டேன் எவ்விதும்!"

"இடக்கிறான், பயல்! பஜாருக்குச் சென்று கேட்டால் எவ்வளவு கொடுத்துவிட்டுப் போகிறான்!"

"இன்னறக்கே வாங்கி வந்து தருகிறாய், அப்பா!"

"ஆகட்டும்."

மணிக்குச் சந்தோஷம் தாங்கவில்லை. "குத்குதி" என்று குதித்தான். அவன் அப்பாவும் அன்று மாலைவே 'ஒடும் பந்து' ஒன்று வாங்கிக் கொண்டு வருவதற்காகக் கடை வீதிக் குச் சென்றார். ஒவ்வொரு கடையாகச் சென்று "ஒடும் பந்து இருக்கிறதா?" என்று கேட்டுக்கொண்டே வந்தார்

ஒரு 'கடைசிலாவது அந்த மாநிலப் பந்து கிடைக்கவில்லை.

கடைக்காரர்கள் "இல்லை" என்று சொல்லி விட்டுப் பேசாமலிருந்தாலும் பாதகமில்லை. அவர்கள் மணியின் அப்பாவையர் பார்த்துக் கிரித்தார்கள். "பந்தாவது, ஓடவாவது" என்று சொல்லி எடைத்தார்கள். "என்கையோ அப்படி. ஒரு பந்து இது வரை வரவில்லை. ஸார்! கந்திருந்தால் காண விராரித்து வாங்கிக் கொண்டு வந்து வைக்கிறோம்; நீங்கள் காண கழித்து வாருங்கள்" என்றனர்.

மணியின் அப்பாவுக்குப் பைத்தியம் பிடித்து விடும்போல் இருந்தது. அவர் விட்டுக்கொடுப்பான் திருப்பி வந்தார். அவரைச் சற்றைத் தூரத்திலேயே பார்த்துவிட்ட மணி. ஓசை ஓட்டமாய் ஓடி வந்து, "அப்பா! பந்து எங்கே, அப்பா?" என்று ஆவலுடன் கேட்டான்.

"ஏன்டா, மணி! கீ எப்பொழுது இப்படிப் பொய் சொல்வதற்குக் கற்றுக் கொண்டாய்? காணம் ஒரு கடைகூட விடாமல் விராரித்தேன்! ஒரு கடைசிலாவது நீ கேட்ட பந்து இல்லையே?" என்றுச் சொன்னார்.

"நானு அப்பா பொய் சொல்விறேன்? நீ வேண்டுமென்றால் சராவன் விட்டிருந்த வா. அப்பா! அவன் வைத்திருக்கிறான் பார், அப்பா!" என்றுள் மணி.

இதையும் சாமுவீன் விட்டிருந்துச் சென்றனர். அப்பொழுது சாமுதேரு

வீல் அந்த ஓடும் பந்தை வைத்துக் கொண்டு விரைவாகக் கொண்டிருந்தான். அதைப் பார்த்த மணியின் அப்பாவுக்கும் ஆச்சரியம் தாங்க வில்லை. சிறுமகனே அந்தப் பந்து தானாக ஓடத்தான் செய்தது!

"அடே, சாமு! இந்தப் பந்தை உன் அப்பா எங்கே கிடுக்கு வாங்கி வந்தார். அவர் இப்பொழுது விட்டிய் இருக்கிறாரா? அவரை விராரிக்கொம் என்று பார்த்துக்கொள். காணம் விராரிக்காத கடை இயலை நிரூபிப்பது "உண்டு" என்று சொல்லவில்லை. மணியா என் பிராண்டின் வாங்கித் தொலைக்கிறான்!" என்று அதிராதக் கொண்டார் மணியின் அப்பா.

"மாமா! இந்தப் பந்து எங்கேயும் விடாது. மாமா! ஓடாத பந்து வேண்டுமானால் எங்கும் கிடைக்கும். இந்த மூலம் பந்து காணம் செய்தது. மாமா! இதோ, பாருங்கள்!" என்று சொல்லிக் கொண்டே சாமு அந்தப் பந்தின் வாலையத் திறந்தான்.

என்ன ஆச்சரியம்! அந்தப் பந்திலிருந்து ஒரு கண்டெலி 'நடுகுடு' வென்று வெளியே ஓடி வந்தது!

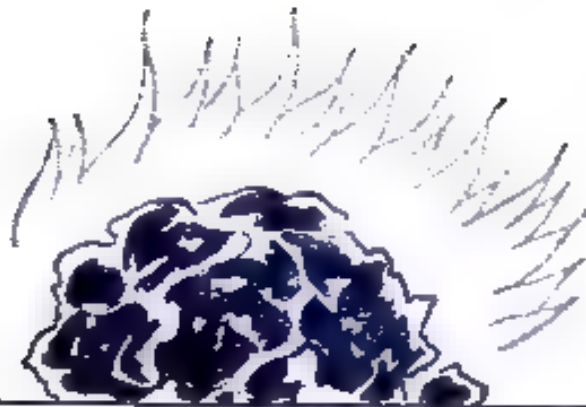

மாமா! கடைக்காரன்! இந்தப் பந்து மெய்யே வைப்பதற்குத் தாயிட்டுச் சாமுவீன் உடைத்துவிற்றுவிட்டான் வந்தார்!

மாமா-மாமா! இம்மாதிரி வந்ததை நான் கவனித்தேன். நீ சொல்வது சொல்லக் கூடாது என்று சொல்லிவிடுகிறேன். இல்லையா?

மாமா! ஆனால், வந்ததும் நீ மான் மூலம் காண்பித்திருந்தால் என்ன பயன்படும்?

மாமா! நம்பக்கூடாத வந்ததிலே சிலம் கவனித்தால் ஏன் ஒரு கடைசிலாவது கொடுக்கி ஒரு தான் விஷ வாங்கிக் கொள்ளப் பயிற்சென், அப்பா?

எர்தும்பு
ஒரு பிரசுனை

வினாக்கள்: 1. கீழ்க்கண்டவற்றை எழுதிக்கொள்ளுங்கள்.

நினைவாகக் கொடுத்தேன். அந்தக் கதை எல்லாம்

மேலும், தமிழக அரசு அரசாங்கப் பேரவைக் கூட்டத்தில்

பேரகராதி மூலம் ஆண்டு ஒதுக்கீட்டின் தரவர்த்தி குறிப்பிடுகிறது.

மாநில முதல்வர் பேரவை உறுப்பினர் கி.ஜி.சுப்பிரமணியம்

தருப்பே தேவன், ஒரு கோயிலை விட உருப்பெயர்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பேன்.

Орд. «Средней Азии» (1924), «Защита» (1925), «Защита» (1926)

செய்துள்ளதற்கு உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

[illegible]

© 2004 The Authors

சென்னை: 19.05.2014

சென்னை, 15.05.2015

മിഷ്യൻ ഗ്രന്ഥശാല വെബ്സൈറ്റ്

இந்தியன்

சென்னை, 14.05.2019

12 சிவநாமங்கலம்

இந்தப் பத்திரிகை மலரின் மூலக்கருவாக இருக்கிறது. இதன் மூலக்கருவாக இருக்கிறது.

● 非と知った時

மிக நேர்த்தியான மணமும், நல்ல
நிறமும், குறைந்த விலையும் உள்ள
லிப்டன்ஸ் தேயிலை
பெண் தேயிலைகள்
இதர தேயிலைகளை
விட சிறந்தவை.

**லிப்டன்ஸ்
தேயிலை பெண்**

நேர்த்தியான இந்திய தேயிலை

அதே விள !

கிறாமி (பழக்காரியிடம்):— ஒரு பழம் என்ன விள ?

பாக்காரி:—ஒரு கனா.

கிறாமி:—உனது கனாக்குமே ?

பாக்காரி:—அதே விளதான் !

கிறாமி (சொம்ப சித்தோஷத்தடன் பழம் காரியிடம் ஒரு அணுவைக் கொடுத்த விட்டு):—தப்படியானால் என்ரு ஒரு உனன் பழம் கொடு ! —ஜி. வி. கஜன்.

★

கிணைம்

காரிகாமி ருதிர்யி (தாழ்ந்தவா சொல்லி):—ஐயா! தயவு செய்து எனக்கு இந்த மாதம் உரங்கு காயன் மண்ணெண்ணெய்க்கு 'சுப்பென் பத்தி' கொடுக்கன்.

காரிகாமி:—என் ஐயா, இரங்கு காயன் ?

க. ருதிர்யி:—என் 'மண்ணெண்ணெய் கிணைம்' மண்பதைப் பத்திப் பெரிய கட்டுரை ஒன்று இரவு பகைய் கஜன் பொருத்தன் ! —கி. கோவிந்தன்.

★

சரியான கழி

காரிகாமி:—இன்னொரு தடவை சமையலில் கோவைத சொல்லிவிட்டாலும் அந்த 'என்' செய்த மாதிரி பாதரசத்தைக் குடித்து, என் பிராணனை விட்டுவிடுவேன் !

காரிகாமி:—போ போ, அது! பாதரசமென்ன ! கொடுமென்ன ? நீ செய்யப் பருப்பு சாததில் ஒரு காய் குடித்தான் போதாது ? —வி. பத், சமயம்.

★

அயா போகலாம் !

ஒடியா:—எனன் விபத்த ஏற்பட்டான் முதல் வண்டியில் பிரவாகம் செய்ததால் ஐக்குத்தான் அயாவம் சொம்ப ததெம்.

தாயா:—அப்படியானால் அதை உத்தேசித்த சலுகிதாரிகள் முதல் வண்டியை எப்பொழுதும் என் எடுத்தவிடம் உடாது ? —ஜி. வி. கிருஷ்ணசாஸ்திரம்.

தகுத்த உலி

ஒன் கொடுத்தான்? (தனக்குச் சட்டை தைத்தல் கொடுத்த தையற்காரிடம்):—என். அப்பா! என்ருச் சட்டை தைக்க சட்டை உலி, என் தயைக்குத் தைப்பதா கிருத்தான் ?

தையற்காரன்:—காரணம்.

ஒன் கொடுத்தான்:—சரி, அப்படியானால் இத்தா காரணம் !

தையற்காரன்:—என்னுக்க, அரியாவமா கிருத்தா! உக்குக்குச் சட்டை தைத்தல் கொடுத்தால், தயைக்குக் தைத்தெ உலி கொடுத்தெய்யோ !

ஒன் கொடுத்தான்:—ஆமாம்; நீ என்ன செய்த தைத்தல் கொடுத்த சட்டை தயைக்குத்தாலே சரியான இருத்தெது ? —பி. பி. வி.

★

தெரியாத விசுவம்

தாயா (புத்தாள்):—என்ன ஐயா, இது! தேந்தைய தினம் கடை என்ன இருத்தது; இந்த மகா கோவை கிருத்தெது ?

காரி:—தெரியாமல் சொல்விதினன், தான்! தேந்தைய கடைபோதான் இது !

—பி. பி. கிருஷ்ணசாஸ்திரம்.

★

அயர்கன் யா ?

டாக்டர் கிட்டெரு கந்த ஒருவர் அங்கு ஒரே உட்டமா கிருப்பதைப் பார்த்தவிடம், "டாக்டர் யா! சொம்ப காரியா கிருக்க எப்பொழுது கிருத்த; என் சமையலில் கந்த பரித்தல் கொத்தெது. காரி

யா?" கந்த டாக்டரிடம் சொல்லித் தென்பட கிருப்பினால்.

"என்ன காரணம், தான்! அயாவம் என் கந்த துத்தகாரியில் பரித்தகந்த மனுவான்! கருத்த எப்பிட காரியின்; கிருத்த எப்பிட கந்திருக்கா !"

—எம். சூத், ககோஜா

அசடு வழிந்தது!

யு. சுந்தரனந்த பாரதி

★

ஒரு நாள் காலை யில் கோயில்களில் பருவதம் கொய்கை விளரத்தில் தண்ணீர் இறங்கின. காலை யில் ஒரு பாத்திரம் உத்தலி, மகாத் தண்ணீர் பாய்ந்து, "அர்ஜு! குளியம்! குளியம்!" என்று கதிரினார். பாத்திரமொன்று நயர் ஐயரை அடைந்தது. கொண்டு வந்தார், ஐயர் பாத்திரத்தை உதறித் தவறித்தார். முத்திரை மலகத் திருத்தது. கவர்ப்பாற் பார்த்தார். "அரி, அக்க ஆசாங்கா யேனா!" என்று உடனே பாரதியார் முதலிய வண்பர்கள் அழைத்து வந்து பாத்திரத்தைத் திறந்து பார்த்தார். அட்டா! மாயப்பட்ட சைத்திரினை காணா பாவர்கள் அங்கு விதர்ப்பட்டுச் சேர்த்திருந் தொர்கள்! காலை யில் படும் அதற்கு ஒரு கலிய பணி தருவதாக பாவினர். ஒரு கதிரைக், அதில் பாய்விடிகொ, நீரே பதாங்க சேர்ப்பதற்கு ஐப்பா, ஒரு கதிர், இவ்வளவும் அந்தப் பாத்திரத்தில் அருட்டிக் கொண்டுள்ளன.

ஐயர் அப்படியே பாத்திரத்தை மறைத்துக்கொண்டு பிரேஞ்சு சர்க்காரிடம் போனார். பருவகம், ஐயர் திரும்பித் தவறாவிட வெளியே தலை நீட்டினான். ஐயர் அங்கு வரப் பிரேஞ்சு செ, "ஐயே! எவ்வகை குகையாகப் பிரேஞ்சு ராஜ்யத்தில் அமைதியா விருத்திக்கும் வந்தார், எவ்வகை இப்படி பெய்லாம் செய்கொருமே? இவ்விருப்பதெல்லாம் எத்தப் போய் இத்தகை வண்ணத்தும் சம்பந்தமே யில்லை. பிரினைக் கட்டத்தின் இத்தகை சேஷதன்மம்!" என்றவையாம் கொடுத்த காக்வினார். அந்நாள், "நீங்கள் வகையாக விருத்தம், காலைப் பார்த்துக் கொண்டு

பிரேஞ்சு" என்ற சமாதானம் கொய்கை பழம்பிரேஞ்சு, பாரதியார் சர்க்காரிடம் சேர்த்தது ஏதாருக்குத் தெரியாது.

ஒரு பணி போத்திரகெல்லாம் நடந்த மெனது போலீஸார் புகுந்தனர். "வீட்டைச் சேர்த்துப் போய்க்கொம்!" என்றனர். "ஐயோ! தாண்டாங்கப் போய்க்கொம்!" என்றார் ஐயர் கியாங்க. மகாத் தந்த சட்டக பாலைகெல்லாம் குப்பாச்சரித்தி, தன் இரகசியப் பயிதன் பதகல் கொட்டியவை உதறி உதறிப் பார்த்தனர். ஏதாச் கவிப் போத்து வறையும் பொத்தாநிலை பெய்க்கம் வண்ணம் திரிவிட்டுப் பார்த்தனர், மண்கட்ட கட்டாவினார். பருவகம் மகையான கத்த மாக வீட்டைக் கட்டியிருந்தார்! "ஐயே! நீ பார்த்த சமாதானம் விளரத்தில் ஒளித்தவைத்திரு. போ, விளரத்தை இவர்த் தப் பாய்ப்போம்!" என்றனர். "ஐயோ! சர்க்காரிடம், எவ்வகைக்குத் தர்வை காணும் பணம் விட்டயாது. தாதவதவி செவ்வாய் வந்ததான!" என்று ஐயர்.

ஆசாங்கம் விளரத்தை இவர்தக்கத் தொடக்கினார். இவர்தக்கார், "பா பார்ப்பாறு செவ்வாய்!" என்றார் ஒருவர். "தன்மத்தியேவந்தன்!" என்றார் மற்றொருவர். இவர்களுள் துன்னொருவன் தவறுத்தான். "கட்ட, கீண் கொம்! உதர்த்தம்!" என்றார். ஏதா முகத்தில், உதறு கழித்தது. வண்பர்கள் விழுந்து விழுந்து திரித்தனர். திரித்தவன் ஐயா ஒருவர் மட்டுமேதான்! என் திரித்தவியல்! "ஐயே! எமது தேசத்திலே இப்படி அசடுகளும் உண்டா?" என்றதான்.

பிரேஞ்சு காசிர்ப்பதில் உவகம் முகப்பெற்ற பாத்திரம் திரும்பி விளரத்தது. பதினாறு நாள் கோயில் சைத்திரப் பயிதற் கொய்கை, "இத்தகை வகையான பாய்விடிக் கொத்தம்!" என்று தன்மத் ஒருவர் கொட்டந்தது. அவர் மீன் வகுத்து பதினாறு நாள் விளர்த்தார்.

"நாம் ஒரு நாள் பதினாறு கொய்கைகட்டினோம். அதனால் ஏதாவும் விளர யோசம் வந்திருந்ததேயும். இவ்வாறு நாம் பதினாறு கொய்கைகட்டினதால் அதனால் ஏதாவும் விளர யோசம் வந்திருந்ததேயும். ஆகவே நாம் பதினாறு கொய்கைகட்டினதால் அதனால் ஏதாவும் விளர யோசம் வந்திருந்ததேயும். அதனால் ஏதாவும் விளர யோசம் வந்திருந்ததேயும்."

கடவுளும், கடிதமும்

ப.சீ.ரதன்

ஊர்ப் பெருக்கம் அநிலாதி இருக்கும் இந்த ஊரிலும், பணப் பெருக்கம் துள்ளாத அந்த ஊரிலும் பிரகண்டனுக்குக் கடிதம் தான். இருந்தாலும் கதோ கதா வயிற்றுக் கஞ்சி குடிததும் கொண்டு வந்தான் அகன் கஜாணர் கருணாபாஸ். அந்த மஹாலையும் திகிலெடுத்த கொய்யாய்ப் பட்டுவிட்டார்.

ஒரு மாகாணப் பொன்னனுக்கு மன அமைதியே கிடையாது. எப்படியாவது தன் மஹாணர் உடம்பு சேணுகிடையாதி விட வேண்டும் என்று தீவிர பரஸங்கக் கடவுளிடம் முறைவிட்டான்.

கடைசியில் கடவுள் அகனைக் கவனிப்பிட்டுவார். பொன்னுனின் கஜாணர் கண்ணை மூடிவிட்டார்.

'கண்ணை நீர் அணுமம் அஸரவது' என்று தன் மன ஸைச் சமாதானப் படுத்திக் கொண்டான் பொன்னன்.

அவனுல் மகாசுத்தான் தேற்றிக் கொள்ள முடிந்ததே ஒழியவுள்ளிதப் பிணை ஆற்றிக் கொள்ளவே முடியவில்லை. லார் லாரிடமோ கேட்குக்கு அணந்தான். வயதான அவனை கேட்குக்கு வைத்தக் கொள்ள ஒருவரும் சம்மதிக்கவில்லை.

திகிலெடுத்த அகனுக்கு ஒரு அருமை யான யோசனை தோன்றித்த. "எல்லாம் கொடுக்க கல்ல கடவுள் இருக்கும்போது, கவிப்பவனானேன்?" என்று என்னி, கடவுளுக்கு ஒரு கடிதம் எழுதி, ஏதாவது பணம் அனுப்பச் சொல்கது என்று நிர் மணித்தான்!

அந்த ஊரில் உள்ள ஒரு படித்தவனைக் கொஞ்சி, தனக்கு ஒரு கடிதம் எழுதித் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டான்; அகலும் சம்மதித்தான்.

பொன்னன், 'எல்லாம் கல்ல கடவுளுக்கு' என்று சொல்ல ஆரம்பிக்கும்போதே கடிதம் எழுதியவனுக்குச் சிரிப்பு வந்தது. என் னாலும் அந்த ஒருவரது தடக்கிக்கொண்டு கடிதத்தை எழுதி முடிந்தான்.

அந்தக் கடிதத்தைத் தானே கொண்டு போய், தபால் பெட்டியில்கூட போடாமல் போஸ்ட்மான்ஸ்டரிடமே செலிச் கொடுத்த விட்டு கடிதம் பொன்னன்.

போஸ்ட்மான்ஸ்டர், 'எல்லாம் கல்ல கடவுள் எழுத்ததக்கு' என்றிருந்த விளாசத்தைப்

பார்த்தவுடன் கிழிந்து கிழிந்து செரித்தம் கொண்டே கடிதத்தைப் பிரித்தும்படித்தான்.

"சொல்லப் பக் கடிதமே வீருக்கிறது. கணுக்கு எப்படியாவது ஒரு தத ரூபாய் அனுப்பி வைத்தால் எல்லாம்" என்று தந்தக் கடிதத்தில் எழுதி வீருத்தது. பொன்னனின் தெய்வ பக்தியையும், அநிராசமனமையும் சினைத்துப் போஸ்ட் மான்ஸ்டர் கிவவும் வருச்சிதது.

மதுரைப் பொன்னனுடைய கடித காலத்தைதயும், தெய்வ பக்தியையும் சினைத் துத் தன்னுடைய பணத்திலிருந்தே ஒரு லும்பது ரூபாயைப் போஸ் மான்ஸ்டர் மணி யான்ஸ்டர் ரூபாய், கடிதத்தை அனுப்பிவைத்தான்.

ஐம்பது ரூபாய் மணிசான்ஸ்டர் வந்ததும் பொன்னனுக்குச் சந்தேகமும் தாக்க முடிய வில்லை. கடவுளை காவா கடித்திருக்க!

இரண்டு வான் கடித்தது, மதுபடியும் கடவுள் விளாசரிட்டவர் ஒன்று கடிதமும் பதைக் கண்ட போஸ்ட் மான்ஸ்டர் திகைத் துப் போய்க் கடிதத்தைப் பிரித்தும் படித் தும் பார்த்தான்!

"எல்லாம் கல்ல கடவுளுக்கு,

கடவுள் என்ருல் நாய்கன்தான் கடவுள். ஏழைக்கு இந்தச் சமையதில் செய்த உதவியைப் பறந் என்ன சொல் வது! ஆனும் ஒன்று, இவ்வேன் எனக் குப் பணம் அனுப்பினால் எங்கள் ஊர் போஸ்ட்மான்ஸ்டர் ரூபாய் அனுப்ப வேண்டாம். நீங்கள் அனுப்பிவைத்த துது ரூபாயில் ஐம்பது ரூபாயைத் தான் எழுத்தக் கொண்டு, பாக்கி ஐம்பது ரூபாயைத்தான் எவக்கு அனுப்பி வைத்தான்!

இப்படிக்கு,
ஏழை போஸ்ஸன்."

செட்டிவாசர் (மேட்டவர்) ஒட்டி வேலைக்கு வந்தவரின் (1) - இந்தக் கடிதம் எழுதித் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லுமா?

மேட்டவர்: (1) - (2) - (3) - (4) - (5) - (6) - (7) - (8) - (9) - (10) - (11) - (12) - (13) - (14) - (15) - (16) - (17) - (18) - (19) - (20) - (21) - (22) - (23) - (24) - (25) - (26) - (27) - (28) - (29) - (30) - (31) - (32) - (33) - (34) - (35) - (36) - (37) - (38) - (39) - (40) - (41) - (42) - (43) - (44) - (45) - (46) - (47) - (48) - (49) - (50) - (51) - (52) - (53) - (54) - (55) - (56) - (57) - (58) - (59) - (60) - (61) - (62) - (63) - (64) - (65) - (66) - (67) - (68) - (69) - (70) - (71) - (72) - (73) - (74) - (75) - (76) - (77) - (78) - (79) - (80) - (81) - (82) - (83) - (84) - (85) - (86) - (87) - (88) - (89) - (90) - (91) - (92) - (93) - (94) - (95) - (96) - (97) - (98) - (99) - (100) - (101) - (102) - (103) - (104) - (105) - (106) - (107) - (108) - (109) - (110) - (111) - (112) - (113) - (114) - (115) - (116) - (117) - (118) - (119) - (120) - (121) - (122) - (123) - (124) - (125) - (126) - (127) - (128) - (129) - (130) - (131) - (132) - (133) - (134) - (135) - (136) - (137) - (138) - (139) - (140) - (141) - (142) - (143) - (144) - (145) - (146) - (147) - (148) - (149) - (150) - (151) - (152) - (153) - (154) - (155) - (156) - (157) - (158) - (159) - (160) - (161) - (162) - (163) - (164) - (165) - (166) - (167) - (168) - (169) - (170) - (171) - (172) - (173) - (174) - (175) - (176) - (177) - (178) - (179) - (180) - (181) - (182) - (183) - (184) - (185) - (186) - (187) - (188) - (189) - (190) - (191) - (192) - (193) - (194) - (195) - (196) - (197) - (198) - (199) - (200) - (201) - (202) - (203) - (204) - (205) - (206) - (207) - (208) - (209) - (210) - (211) - (212) - (213) - (214) - (215) - (216) - (217) - (218) - (219) - (220) - (221) - (222) - (223) - (224) - (225) - (226) - (227) - (228) - (229) - (230) - (231) - (232) - (233) - (234) - (235) - (236) - (237) - (238) - (239) - (240) - (241) - (242) - (243) - (244) - (245) - (246) - (247) - (248) - (249) - (250) - (251) - (252) - (253) - (254) - (255) - (256) - (257) - (258) - (259) - (260) - (261) - (262) - (263) - (264) - (265) - (266) - (267) - (268) - (269) - (270) - (271) - (272) - (273) - (274) - (275) - (276) - (277) - (278) - (279) - (280) - (281) - (282) - (283) - (284) - (285) - (286) - (287) - (288) - (289) - (290) - (291) - (292) - (293) - (294) - (295) - (296) - (297) - (298) - (299) - (300) - (301) - (302) - (303) - (304) - (305) - (306) - (307) - (308) - (309) - (310) - (311) - (312) - (313) - (314) - (315) - (316) - (317) - (318) - (319) - (320) - (321) - (322) - (323) - (324) - (325) - (326) - (327) - (328) - (329) - (330) - (331) - (332) - (333) - (334) - (335) - (336) - (337) - (338) - (339) - (340) - (341) - (342) - (343) - (344) - (345) - (346) - (347) - (348) - (349) - (350) - (351) - (352) - (353) - (354) - (355) - (356) - (357) - (358) - (359) - (360) - (361) - (362) - (363) - (364) - (365) - (366) - (367) - (368) - (369) - (370) - (371) - (372) - (373) - (374) - (375) - (376) - (377) - (378) - (379) - (380) - (381) - (382) - (383) - (384) - (385) - (386) - (387) - (388) - (389) - (390) - (391) - (392) - (393) - (394) - (395) - (396) - (397) - (398) - (399) - (400) - (401) - (402) - (403) - (404) - (405) - (406) - (407) - (408) - (409) - (410) - (411) - (412) - (413) - (414) - (415) - (416) - (417) - (418) - (419) - (420) - (421) - (422) - (423) - (424) - (425) - (426) - (427) - (428) - (429) - (430) - (431) - (432) - (433) - (434) - (435) - (436) - (437) - (438) - (439) - (440) - (441) - (442) - (443) - (444) - (445) - (446) - (447) - (448) - (449) - (450) - (451) - (452) - (453) - (454) - (455) - (456) - (457) - (458) - (459) - (460) - (461) - (462) - (463) - (464) - (465) - (466) - (467) - (468) - (469) - (470) - (471) - (472) - (473) - (474) - (475) - (476) - (477) - (478) - (479) - (480) - (481) - (482) - (483) - (484) - (485) - (486) - (487) - (488) - (489) - (490) - (491) - (492) - (493) - (494) - (495) - (496) - (497) - (498) - (499) - (500) - (501) - (502) - (503) - (504) - (505) - (506) - (507) - (508) - (509) - (510) - (511) - (512) - (513) - (514) - (515) - (516) - (517) - (518) - (519) - (520) - (521) - (522) - (523) - (524) - (525) - (526) - (527) - (528) - (529) - (530) - (531) - (532) - (533) - (534) - (535) - (536) - (537) - (538) - (539) - (540) - (541) - (542) - (543) - (544) - (545) - (546) - (547) - (548) - (549) - (550) - (551) - (552) - (553) - (554) - (555) - (556) - (557) - (558) - (559) - (560) - (561) - (562) - (563) - (564) - (565) - (566) - (567) - (568) - (569) - (570) - (571) - (572) - (573) - (574) - (575) - (576) - (577) - (578) - (579) - (580) - (581) - (582) - (583) - (584) - (585) - (586) - (587) - (588) - (589) - (590) - (591) - (592) - (593) - (594) - (595) - (596) - (597) - (598) - (599) - (600) - (601) - (602) - (603) - (604) - (605) - (606) - (607) - (608) - (609) - (610) - (611) - (612) - (613) - (614) - (615) - (616) - (617) - (618) - (619) - (620) - (621) - (622) - (623) - (624) - (625) - (626) - (627) - (628) - (629) - (630) - (631) - (632) - (633) - (634) - (635) - (636) - (637) - (638) - (639) - (640) - (641) - (642) - (643) - (644) - (645) - (646) - (647) - (648) - (649) - (650) - (651) - (652) - (653) - (654) - (655) - (656) - (657) - (658) - (659) - (660) - (661) - (662) - (663) - (664) - (665) - (666) - (667) - (668) - (669) - (670) - (671) - (672) - (673) - (674) - (675) - (676) - (677) - (678) - (679) - (680) - (681) - (682) - (683) - (684) - (685) - (686) - (687) - (688) - (689) - (690) - (691) - (692) - (693) - (694) - (695) - (696) - (697) - (698) - (699) - (700) - (701) - (702) - (703) - (704) - (705) - (706) - (707) - (708) - (709) - (710) - (711) - (712) - (713) - (714) - (715) - (716) - (717) - (718) - (719) - (720) - (721) - (722) - (723) - (724) - (725) - (726) - (727) - (728) - (729) - (730) - (731) - (732) - (733) - (734) - (735) - (736) - (737) - (738) - (739) - (740) - (741) - (742) - (743) - (744) - (745) - (746) - (747) - (748) - (749) - (750) - (751) - (752) - (753) - (754) - (755) - (756) - (757) - (758) - (759) - (760) - (761) - (762) - (763) - (764) - (765) - (766) - (767) - (768) - (769) - (770) - (771) - (772) - (773) - (774) - (775) - (776) - (777) - (778) - (779) - (780) - (781) - (782) - (783) - (784) - (785) - (786) - (787) - (788) - (789) - (790) - (791) - (792) - (793) - (794) - (795) - (796) - (797) - (798) - (799) - (800) - (801) - (802) - (803) - (804) - (805) - (806) - (807) - (808) - (809) - (810) - (811) - (812) - (813) - (814) - (815) - (816) - (817) - (818) - (819) - (820) - (821) - (822) - (823) - (824) - (825) - (826) - (827) - (828) - (829) - (830) - (831) - (832) - (833) - (834) - (835) - (836) - (837) - (838) - (839) - (840) - (841) - (842) - (843) - (844) - (845) - (846) - (847) - (848) - (849) - (850) - (851) - (852) - (853) - (854) - (855) - (856) - (857) - (858) - (859) - (860) - (861) - (862) - (863) - (864) - (865) - (866) - (867) - (868) - (869) - (870) - (871) - (872) - (873) - (874) - (875) - (876) - (877) - (878) - (879) - (880) - (881) - (882) - (883) - (884) - (885) - (886) - (887) - (888) - (889) - (890) - (891) - (892) - (893) - (894) - (895) - (896) - (897) - (898) - (899) - (900) - (901) - (902) - (903) - (904) - (905) - (906) - (907) - (908) - (909) - (910) - (911) - (912) - (913) - (914) - (915) - (916) - (917) - (918) - (919) - (920) - (921) - (922) - (923) - (924) - (925) - (926) - (927) - (928) - (929) - (930) - (931) - (932) - (933) - (934) - (935) - (936) - (937) - (938) - (939) - (940) - (941) - (942) - (943) - (944) - (945) - (946) - (947) - (948) - (949) - (950) - (951) - (952) - (953) - (954) - (955) - (956) - (957) - (958) - (959) - (960) - (961) - (962) - (963) - (964) - (965) - (966) - (967) - (968) - (969) - (970) - (971) - (972) - (973) - (974) - (975) - (976) - (977) - (978) - (979) - (980) - (981) - (982) - (983) - (984) - (985) - (986) - (987) - (988) - (989) - (990) - (991) - (992) - (993) - (994) - (995) - (996) - (997) - (998) - (999) - (1000) - (1001) - (1002) - (1003) - (1004) - (1005) - (1006) - (1007) - (1008) - (1009) - (1010) - (1011) - (1012) - (1013) - (1014) - (1015) - (1016) - (1017) - (1018) - (1019) - (1020) - (1021) - (1022) - (1023) - (1024) - (1025) - (1026) - (1027) - (1028) - (1029) - (1030) - (1031) - (1032) - (1033) - (1034) - (1035) - (1036) - (1037) - (1038) - (1039) - (1040) - (1041) - (1042) - (1043) - (1044) - (1045) - (1046) - (1047) - (1048) - (1049) - (1050) - (1051) - (1052) - (1053) - (1054) - (1055) - (1056) - (1057) - (1058) - (1059) - (1060) - (1061) - (1062) - (1063) - (1064) - (1065) - (1066) - (1067) - (1068) - (1069) - (1070) - (1071) - (1072) - (1073) - (1074) - (1075) - (1076) - (1077) - (1078) - (1079) - (1080) - (1081) - (1082) - (1083) - (1084) - (1085) - (1086) - (1087) - (1088) - (1089) - (1090) - (1091) - (1092) - (1093) - (1094) - (1095) - (1096) - (1097) - (1098) - (1099) - (1100) - (1101) - (1102) - (1103) - (1104) - (1105) - (1106) - (1107) - (1108) - (1109) - (1110) - (1111) - (1112) - (1113) - (1114) - (1115) - (1116) - (1117) - (1118) - (1119) - (1120) - (1121) - (1122) - (1123) - (1124) - (1125) - (1126) - (1127) - (1128) - (1129) - (1130) - (1131) - (1132) - (1133) - (1134) - (1135) - (1136) - (1137) - (1138) - (1139) - (1140) - (1141) - (1142) - (1143) - (1144) - (1145) - (1146) - (1147) - (1148) - (1149) - (1150) - (1151) - (1152) - (1153) - (1154) - (1155) - (1156) - (1157) - (1158) - (1159) - (1160) - (1161) - (1162) - (1163) - (1164) - (1165) - (1166) - (1167) - (1168) - (1169) - (1170) - (1171) - (1172) - (1173) - (1174) - (1175) - (1176) - (1177) - (1178) - (1179) - (1180) - (1181) - (1182) - (1183) - (1184) - (1185) - (1186) - (1187) - (1188) - (1189) - (1190) - (1191) - (1192) - (1193) - (1194) - (1195) - (1196) - (1197) - (1198) - (1199) - (1200) - (1201) - (1202) - (1203) - (1204) - (1205) - (1206) - (1207) - (1208) - (1209) - (1210) - (1211) - (1212) - (1213) - (1214) - (1215) - (1216) - (1217) - (1218) - (1219) - (1220) - (1221) - (1222) - (1223) - (1224) - (1225) - (1226) - (1227) - (1228) - (1229) - (1230) - (1231) - (1232) - (1233) - (1234) - (1235) - (1236) - (1237) - (1238) - (1239) - (1240) - (1241) - (1242) - (1243) - (1244) - (1245) - (1246) - (1247) - (1248) - (1249) - (1250) - (1251) - (1252) - (1253) - (1254) - (1255) - (1256) - (1257) - (1258) - (1259) - (1260) - (1261) - (1262) - (1263) - (1264) - (1265) - (1266) - (1267) - (1268) - (1269) - (1270) - (1271) - (1272) - (1273) - (1274) - (1275) - (1276) - (1277) - (1278) - (1279) - (1280) - (1281) - (1282) - (1283) - (1284) - (1285) - (1286) - (1287) - (1288) - (1289) - (1290) - (1291) - (1292) - (1293) - (1294) - (1295) - (1296) - (1297) - (1298) - (1299) - (1300) - (1301) - (1302) - (1303) - (1304) - (1305) - (1306) - (1307) - (1308) - (1309) - (1310) - (1311) - (1312) - (1313) - (1314) - (1315) - (1316) - (1317) - (1318) - (1319) - (1320) - (1321) - (1322) - (1323) - (1324) - (1325) - (1326) - (1327) - (1328) - (1329) - (1330) - (1331) - (1332) - (1333) - (1334) - (1335) - (1336) - (1337) - (1338) - (1339) - (1340) - (1341) - (1342) - (1343) - (1344) - (1345) - (1346) - (1347) - (1348) - (1349) - (1350) - (1351) - (1352) - (1353) - (1354) - (1355) - (1356) - (1357) - (1358) - (1359) - (1360) - (1361) - (1362) - (1363) - (1364) - (1365) - (1366) - (1367) - (1368) - (1369) - (1370) - (1371) - (1372) - (1373) - (1374) - (1375) - (1376) - (1377) - (1378) - (1379) - (1380) - (1381) - (1382) - (1383) - (1384) - (1385) - (1386) - (1387) - (1388) - (1389) - (1390) - (1391) - (1392) - (1393) - (1394) - (1395) - (1396) - (1397) - (1398) - (1399) - (1400) - (1401) - (1402) - (1403) - (1404) - (1405) - (1406) - (1407) - (1408) - (1409) - (1410) - (1411) - (1412) - (1413) - (1414) - (1415) - (1416) - (1417) - (1418) - (1419) - (1420) - (1421) - (1422) - (1423) - (1424) - (1425) - (1426) - (1427) - (1428) - (1429) - (1430) - (1431) - (1432) - (1433) - (1434) - (1435) - (1436) - (1437) - (1438) - (1439) - (1440) - (1441) - (1442) - (1443) - (1444) - (1445) - (1446) - (1447) - (1448) - (1449) - (1450) - (1451) - (1452) - (1453) - (1454) - (1455) - (1456) - (1457) - (1458) - (1459) - (1460) - (1461) - (1462) - (1463) - (1464) - (1465) - (1466) - (1467) - (1468) - (1469) - (1470) - (1471) - (1472) - (1473) - (1474) - (1475) - (1476) - (1477) - (1478) - (1479) - (1480) - (1481) - (1482) - (1483) - (1484) - (1485) - (1486) - (1487) - (1488) - (1489) - (1490) - (1491) - (1492) - (1493) - (1494) - (1495) - (1496) - (1497) - (1498) - (1499) - (1500) - (1501) - (1502) - (1503) - (1504) - (1505) - (1506) - (1507) - (1508) - (1509) - (1510) - (1511) - (1512) - (1513) - (1514) - (1515) - (1516) - (1517) - (1518) - (1519) - (1520) - (1521) - (1522) - (1523) - (1524) - (1525) - (1526) - (1527) - (1528) - (1529) - (1530) - (1531) - (1532) - (1533) - (1534) - (1535) - (1536) - (1537) - (1538) - (1539) - (1540) - (1541) - (1542) - (1543) - (1544) - (1545) - (1546) - (1547) - (1548) - (1549) - (1550) - (1551) - (1552) - (1553) - (1554) - (1555) - (1556) - (1557) - (1558) - (1559) - (1560) - (1561) - (1562) - (1563) - (1564) - (1565) - (1566) - (1567) - (1568) - (1569) - (1570) - (1571) - (1572) - (1573) - (1574) - (1575) - (1576) - (1577) - (1578) - (1579) - (1580) - (1581) - (1582) - (1583) - (1584) - (1585) - (1586) - (1587) - (1588) - (1589) - (1590) - (1591) - (1592) - (1593) - (1594) - (1595) - (1596) - (1597) - (1598) - (1599) - (1600) - (1601) - (1602) - (1603) - (1604) - (1605) - (1606) - (1607) - (1608) - (1609) - (1610) - (1611) - (1612) - (1613) - (1614) - (1615) - (1616) - (1617) - (1618) - (1619) - (1620) - (1621) - (1622) - (1623)

"குந்தமா? என் சொந்தா? என்ன படமந்த மக்கள் கஞ்சாகப் போய்வளின் குழாமிக்குப் பவிசாகக் கூடாடுவந்த சொந்த குந்தமா? அந்த உன்ன உணவு, உடுத்த உடைபயன் தவிரும் மட்டையுக்கு அனாதை சோயமான முறையிற் பெறும் கழிவைச் சொல்லிச் சொல்பத குந்தமா?" என்று ஆண்டா.

"என்ன துணிச்சல்!" என்ற வியத்தல் மாற்றம்.

"உரிமையாக் கேட்பத துணிச்சலா, மாற்றம்?"

"உனக்கு என்ன தண்டனை விதிக்கப் போகிறேன், தெரியுமா?"

"ஆகா! தெரியும். 'செத்தெருவின் கீற்றையகத்தச் கூடப் போகிறீர்கள்' ஆனால் ஒன்று மாதிரி சம உணவு குப்பை உடையுங்கள். இந்த இ-த ஆய்வைச் உடனும்; என் மந்தெரு ஆய்வைச் உடனும்; ஆனால் மனம் குப்பை ஆண்டா என்னும் கட்டுத்தக்க முடியாத!"

"என் முடியாத! உன் முடியாத துணிவாக் கீற்றைச் செத்தெருவோம்!"

"எட்டாக் சொல்கிறேன் பத்தியை என் சத்தெருத் துணியாக் காண முடியாத!"

"ஆகா! உன் உடனைய எவ்விதம் கிணறியதோயோ, தவிரும் எனும் என் பவிசாக் செப்ப வேண்டுகிறேன்!"

"அதற்கு என்னை என்ன செப்பச் சொல்கிறீர்?"

"உன் உணவுத் துணிவிக்குக்கும் இடம் உடைய, சொல்லியப் படைவளின் பெருகாததானப் பற்றியும் எவ்விதத் தெரிவிக்க வேண்டும்."

"சொல்ல மதத்தால்?"

"மதத்தால் தன் வினாவால் உனக்குத் தெரியுமோ!"

"உட்குவிடுவீர்கள்; அங்கையதானோ?"

"இல்லை; உங்கையால் தவிரும் உன் பெண்.....?"

"ஆம், அவளை என்ன செப்பீர்கள்?"

"பிரகு சொல்கிறேன். உ சொல்; அங்கை என்னை?"

பெண்கள்.

"மீண்டும் பிரகாரம் சொல்கும். தவிரும் பற்றிய வினாம் ஒன்றையும் உ சொல்லாவிட்டால். முதலில் உன் பெண்; வினா, உ; பிறகு உன் சொல் மக்கள்;

இப்படியே ஒவ்வொருவராவ் கீழ்வரும் செப்பப்படுவீர்கள்!"

"போதும், கெட்டது. இந்த விதமான பயமுறுத்தல்களுக்கு தனி உங்கள் எட்டையார், எட்டி மக்களால் காட்டிச் சொல்க விரும்பும் த? உ என் அங்கை."

"ஆனால் சொல்லாவிட்டாயோ?"

"முடியாத!"

"என்னிடம் போட்டவர்! இவ்வளவு சொல்லிப்போய்ச் சொல்லித் தவிரும் உடையார்கள். இந்த மான தீவல் உன் பரிசெத்த தெவளை அடைவீர்கள்" என்ற படைத்த உட்குவிட்ட உட்ப் பரிசெத்தால் மாற்றம் போட்டவர்.

*

EDTயு வேளை. வெளியின் அடைக்கப் பட்ட ஆண்டாவின் மன உதவி தவறாமல் கீழ்க்கண்டவாறு உதவத்தில் பிரதிபலித்தது. அடனாட்டிய நிலாத்தின் உயர்வைக் கண்டிடே தீவனமே அசை கோல் ஒன்றமே விட்டது. தவிராட்டிக்கு சொப்புவெண்டிய திருப்பணிபின் முன் பெற்ற பரம்கூட தீவ குளிய வேண்டியதாயிற்று.

மீள குடிவாயின் எதிர்ப்பை காத்தவால் பற்றி விளத்தும் கொண்டே கீழ்க்க

அவர் தரிசனம் விடைக்க ஒரு
மணி ரோயாவது ஆகும்.

கடைசியில் அன்னுமுத்த
கெளரியில் இருவர். அரும்
போதே தம் நுட்பத்தினால்
பத்தினையும் காட்டிக்கொண்டு
தான் இருவர்.

"என்ன ஐயா! காப்பி
காப்பிட்டாச்சா! காப்பி காப்
பிக்கொண்டு காச கொண்
டீடுமா?" என்பார்,

அப்படியதான்! "காப்பி"
என்ற இந்தச் சப்தம் காதில்

விழுந்ததமே எனக்கு அன்னுமுத்தவின்
மேல் துருத்த ரோபமெல்லாம் பறிதோடிப்
போய்விடும் பாகம், எல்லாமும்தான். இவ
ரிடம் புகுந்தத எல்ல முகமயித்தான்
கேட்க வேண்டும் என்ற நிர்மாணித்த
கிடுகென.

அத்தனைக்கும் அத்தனை எனவே அங்கு
கழிந்தது. பணம் கொட்டாமல் மொத்திக்
கொண்டு கருகத்தொக அன்னுமுத்தவை
எப்படி வெல்லும் கவியென்றும் என்ற
அந்த காவியிதான் ஒத்திகை செய்த
பாத்திரப்பென். எந்தெந்த வசனம்
வாயோசப்படுத்தினால் அது கனக்கும்படி
பாண சிவமம் எத்படாத, எந்தெந்த வசன
மேல் உபயோகப்படுத்தினால் சிவமம் நுத்தி
விடும் எந்தெல்லாம் சிவமத்துப் பாத்திரப்
பென். அன்னுமுத்த எத்தனை வசனத்
தவறாதுப் பேசினாலும் எவ்வாறு கிடை
தினும், எவ்வப்பாகவே பேசித் தீர்த்த
கிடுகத என்ற கட்டுகனம் கட்டுக்
கொண்டிருப்பென்.

ஆனால் என்ன பிரயோஜனம்? அந்தச்
'காப்பி' என்ற கார்த்தை என்ன அப்படியே
என்னவாக மாற்றித் தொலைத்த கிடு
கிறதே, என்ன பணமெனாம்?

ஆகவே அவரிடம் கருகமாகவே பேச
ஆரம்பிப்பென். "என்ன அன்னுமுத்த!
உங்கள் கிவியாகம் எல்லாம் எப்படி கேட்
கிறது?" என்ற பெரு அக்கையாக கிசா
ரிக் ஆரம்பிப்பென். (அவர் கிவியாகம்
எப்படி வசனமாகப் போய்த் தொலைந்தான்
என்ன? இதைப் பணத்தக்காக இப்படி
வெல்லாம் கேட்டுத் தொலைக்க வேண்டி
யிருக்கிறது!) இன்னும் அக்குடல்சேர்ந்த
கொண்டு, அக்குக்குப் பிடிக்காதவர்களை
வெல்லாம் எனும் ஒரு பாட்டம் கவியென்.

எங்கள் இருவரும் பேசும் முக்காய்க்காரி
ரோம் இதயத்திற் பேசுவெனியேயே

உன் கொடுத்த பீட

போய்விடு காவலரம் பண
விஷயத்தைக் கடைசியில்
தான் பிரகடனப்படுத்தியும்.

கொடுத்த எத்தனை
நிழல்பிக் கேட்பதில் உன்
இருக்கு கவிதைகள்
பாடுகன்.

இதனால் எத்தனைபோ
பெயரப் பாத்திரத்தென.
என் கடன் கவனி அங்க
கிட்டவர்களுமும் கவனித்
திருக்கிறேன். ஒருவராகத,

"கொடுத்த பணம் என் ஐ கடைபத.
ஆகவே கவனத்த திருப்பிக் கொடு" என்ற
அறிவாராகக் கேட்பதில்லை. எதோ
பாசகத்தக்கு வந்தவர்க்கப்போல், "எனக்கு
இந்தச் செலவு இருக்கிறது, எனக்கு அந்தச்
செலவு இருக்கிறது. தயக்காரிக்குப் பாக்கி
யிருக்கிறது. பங்காரணத்துப் பாக்கியிருக்
கிறது" என்ற பஞ்சப் பாட்டுத்தான்
யடுகிறார்கள்.

"கவியோடு ஒத்த காத்" என்னும் பாக்கி
வந்தத என் மேது துவக்கவிக் கடைப்
பிடிக்காவிட்டாலும் இது கிவியத்தின்
கடைப் பிடிக்கத்தான் கேண்டி யிருக்கிறது.

அன்னுமுத்தவிடம் எனும் இதே பஞ்
சப் பாட்டகத்தான் பாடுவேன்.

கிட்டிக்காரனுக்கு ஆதமாக காதக
பாக்கி வந்து அழுவேன்.

(இது கிவியம் என் கிட்டிக்காரன் காதில்
விழுந்தால் அவர் இடி. இடி எந்து கிரிப்
பார். ஆதமாக காதகமையப் பாக்கி கிட்டி
கடைக் என் என்ன பரித்தியக்காரனு
என்று கேட்பார்.)

கவந்தியருக்குப் பணம் பாக்கி என்
பென். பாட்டகார் செத்தவிட்ட பத்தா
கத என் என்பென்.

ஆனால் இத்தனைக்கும் அன்னுமுத்த
கவியைட்டார். என்ன அப்படியே சொக்
கும் பொடி போட்டு கவியைக்க ஒரு என்
கழி எண்ணிபிடித்த கவந்திருக்கிறது.

"என்ன ஐயா! கதை கிடுகிதீர்?
உங்களுக்கு எல்லா வந்தது பணக் கவிட்டம்?
உங்களுக்குத் மாதம் பிறந்தான் சொன்ன
கொண்பாகச் சம்பளம் கிடைத்த கிடு
கிறதே?" என்ற என் காதலும் என்
பாத்தத என்ரு கடைரு கிவியப்பித்திக்
கதவார்.

உத்தரவிட்டதால் கேட்டுக்கொள்கிறேன். எங்கள் பேருக்கு எவ்வளவு ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டது? இப்படி அதிகப்படியாகச் சொன்னால் போதுமான அளவுக்கு அத்தனை சம்பளம் இல்லை. குறைந்ததுதான்” என்று சொல்ல வந்திருக்கிறார்? அத்தனை சம்பளம் காட்டுகிறார்கள் போலவும், உள்வாங்கிய வங்கியைப் பணம் பெறாமல், உள்வாங்கிய போலவும் தரவேண்டியிருக்கிறதே தவிர?

சுமேல் எனும் அப்படியேதான் கடிப்
பென். பனாத்தாழப் பற்றி அதிகம் செலிக்
கரமல் தீட்டுக்குத் திரும்பி விடுகென்.

[illegible]

இரண்டாவது, அடிக்கடி இதே மன
விநயமாகவே போய் வரத்தான்
சக்திவந்த விநாயகரோ மனது பலமாக
இருக்கிறது.

இதனால் என் தன்னுழைதலை
மேற் கொண்டு திருந்தாட்டப் பார்த்துப்
போகலாம். பணம் கேட்காத கர்
தருக்கிறேனே என்ற கதைத்தொடர்
விட்டால் பணம் பன்னுவது பணம் பணம்!
தெருவிக்கட்டத் தப்பித்தவறி எதிரே தென்
யட்டன் இரேமாவிலிருந்துத் தொண்டி
விட்டப்போகிறேனே என்ற படித்தொண்டி
தெருக்கப் பார்த்ததால் எட்டப்பேன்.

பெரும்பாலும் இவருக்குப் பங்கு கொண்டு யுத்தத்தில் உயர் வ. ஆர். பி. கெட்டருக்குப் தகவல்கள் கிடைத்தன. அன்றுமுதல் அப்பாள் போருக்கு உதவி, இப்பாள் உதவிகள் குண்டுமேயிக்குத் தங்கியே காப்பாற்றுவதற்காகக் கட்டப்பட்ட வ. ஆர். பி. கெட்டர், இப்பொழுது அன்றுமுதலாகியிருந்த எம்மோர் அப்பாற்றல் தீவிரமாகக் குறித்த விவரம் கொண்டு கற்பினம்.

இ கொழுத ஏ. ஆர். பி. வெங்கடரத்ன
இவ்வப்பகுதிக்குட்பட்ட பரந்த பரந்த கிணறு
பிட்டுத் தந்த பொத்தானின் பகுத்த, பிறகு
திறந்தது. கதி தெரியாமல் இவ்வாறு
கொண்டிருந்ததே அமைச்சர் அவர்கள்
கொண்டிருந்த பகுதி கிணறுக்குட்பட்டது.

ஒரு வன் னாக்குக் கோயம் தாங்க
நினை. உடனே பதமட்டேன். கிடு,
கிடென்ற டட்டீதன். பக்கத்தில் இருந்த
பிள்ளையா கோலிலிருந்து தனதுகோல்,

என் துன்பங்கள் கந்தப்படுவதைத் தடுத்தல்
 பி-நோய்: உடம்பு பாக்கத்தை கொண்பதும்
 இதில்தான் மற்ற மின்புடனாக கொத்து
 கொண்டுள்ளேன்.

தமிழ் வான பிள்ளைவர் ஒரு வம்பர்
உருகத்தில் கத்த சென்றார். என் தன்னு
ருத்தாக தகக்கடி டாக்கப் போகதை
கணிதத்தொண்டுகளுட் ஒரு வம்பர்,
என் தன்னுருத்தாகக் கொடுத்தேன்
யவ பணத்தை என்நிடம் கொடுத்தேன்
கொடுத்தேன் கொண்டு, தந்தப் பணத்தை
வான ககத்ததொண்டு கடன் தீர்த்தது
எனது தன்னுருத்தாகக் கயதம் கயதி
கிட்டேன். தயயய! கடன் தீர்த்தது!

சிதா என்ன வார்த்தை

ஆரஞ்சு என்கிற வார்த்தை தமிழில் ஓர் பழக்கின் பெயர். கரையோரத்தில் 'காய்க்' என்ற பழம் ஒரிக்சியில் 'காய்க்' என வழங்கப்பட்டது. ஆங்கிலேயர் கைய முதலில் பார்த்தபொழுது, ஆங்கில பழையாயில் 'An orange' (எ காய்க், அதாவது ஓர் காய்க்) எனப்போல சொன்னார்கள். காலகடையில் கது 'An orange' (ஆன்-ஆரஞ்சு, அதாவது ஓர் ஆரஞ்சு) என ஆரி கலந்த, 'ஆரஞ்சு' என்ற வார்த்தை அறிக்கப்பட்டது.

‘காய்க்கான’ ‘காய்காய்’ ஆகி, மீறத் ‘காத்தாய்காய்’ எனத் திசுப ஆகியிருக்கிறது. கங்கிவாத்தாற்பு போய்த் திசுபவாத்தாள் உதிர்ந்திருக்கிறது. கங்கிவாத்தாற்பு போய்த் காத்தவாத்தாற்பாய் திசுபவாத்தாள் ஆகியிருக்கிறதே? —கே. எஸ். எஸ்.

கல்யாண காலத்திற்
கேற்ற புடவைகளில்
கண்ணைக் கவராத துணி
நாகரிக திறைகளின் வரிசை
உடிக வந்து குவிந்தவுள்ளன.

பங்குதரும் பிடித்தபான
உறப் பொதுக் கொடுத்தல்
கொடை எந்தவகை

★
மாபுலி
க.தேவி
ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ

விலை ரூ. 100/-
திருவாரூர் 1 கல் 12 மீ. பத்தினி
புறம் 48921

2த்திரவாரத்தொள்ள ஆயாஸங்களுக்கும் கவரங்களுக்கும்
அமல் வெய்ந்நி

P.A.ராஜ் செட்டியார் & பீரதர்

கடை வீதி, "ஸவரண மாளிகை" கோமயகுந்தாடி.

தக்தி "ராஜா"..... துபால் பெட்டி. 139.மோன்.218-A

map_rst: 100%

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

[illegible]

Prinzipiell:
 1. Die ...
 2. Die ...

மிகவும் குளிர்ச்சியுண்டாகிறது!

உறுப்பைப் போக்குகிறது!

உத்தராகத்தை அளிக்கிறது!

வினோலியா உபயோகித்த மலர்ச்சி
செய்தால் குளிர்ச்சி உண்டாகும்
போது சிலகூட என் வெப்பத்தினால்
கஷ்டப்பட வேண்டும். இந்த சோப்
பின் வெண்ணிலம் வாய்க்க துறை
உங்களை உத்தராகத்தையும் போலுதான்
விவரணையுடன் இருக்கவேண்டும்.
வினோலியா சோப்பின் வலர்ச்சி உறு
உறுப்பையும், உத்தராகத்தையும்
உண்டுபண்ணி, மனநிலை உத்தராக
யும் அளிக்கிறது.

வினோலியா
ஓயிட் ஸோப்பு

1946-47-48

WILLIAMS CO. LIMITED, LONDON, ENGLAND

உங்கள் மனதிற்குந்தது

டிக்ஸ் டெனார் சிகரெட்டின் நறு மணத்தை நீங்கள் மிகவும் விரும்புவீர்கள். உத்தரவாதமுள்ள 100% பொருத்தின் வர்ஜீனியா புகையில் தான் டெனார் செய்ய உபயோகிக்கப்படுகிறது. இதுவே எல்லோரும் விரும்பி ரளிப்பதற்கும், தொண்டைக்கு கெடுதல் செய்யா நிரூபித்ததற்கும் காரணம். மனோ ரம்பிய மான இந்த சிகரெட்டை இன்றே வாங்கி நீங்கள் உபயோகியுங்கள்

டி லக்ஸ் டெனார் சிகரெட்டு
ஜேம்ஸ் கார்டன் லிட், லண்டன்

Tenor

*Is truly a
de Luxe Cigarette*

JAMES CARLTON LTD. LONDON.

കർക്കി

ALMA

60 27. 1945

4

51600

கோடை காலத்திற்குத் தகுந்த - - -

- - - குளிர்ந்த பானங்கள்

கும்பகோணம்

டி.எஸ்.ஆர்.

கம்பெனியின்

குங்குமப்பூ, நன்னூர், ரோஸ்

ஆங்கு முதலிய சர்பத்துகள்

மதராஸ் ஸ்டீட் ஏஜன்டுகள் :

டி.பி.எஸ். ஸ்டேசன்,

திருவாரூர்.

ஸ்டாக்கிஸ்டு :

ந. பசுபட்டாச்சி,

கவசியன் தெரு, கோயமுத்தூர்

தாய் கொள் மிக்க
வாசகமிகலை

லோத்ரா

கற்பனையொடு
நினைவென

கேசரி குடும்பம் ஹெட். மதராஸ்

தமிழ் ஸ்டேட் ஏஜன்டுகள் :

சீதாராம ஹெனரல் ஸ்டேசன்

மெய்க் கோட்டை வீதி : மதுரை

- உத்திவாதமும்
- நேர்த்தியான
- விளையில் குறைந்த
- கண்ணை கவரும் பாக்
- கேட்டுகளில் பாக்
- செய்துள்ளது
- பக்கம் கவனிக்கவும். கடைகளும்

கேம்பல் :
பர்ல் பார்லி

கேம்பல் பிரைட்கன், கார்ப்பிரேஷன், கிரோல் பாக், திப்து டி.கி.லி.

மயன் பிரதான நகரங்களிலும் எல்லாநிலைகளிலும் கிடைக்கிறது. விவரத்திற்கு எழுதவும் :
மென்கன், கேம்பல் பிரைட்கன், கார்ப்பிரேஷன், கிரோல் பாக், திப்து டி.கி.லி.

**சகல விதமான
வலிகளையும்
10 நிமிஷங்களில்
நிறுத்த**

மயிலிக்குத்தூ, பாளையம், வக்கீதுகள்
பாளையம், கூட்டிகள் முதலிய சாலைகளை
எடுத்து வரவே, அந்த வேளியில் கந்தக
அனுப்பவே தங்கள் சேவையே வேண்டாம்.
மேல்க்கந்தக கந்தகம் :

ஸ்ரீராம விலாஸ் சர்வீஸ் ஸ்டோர்

மதுரை & மேல் பாளையம் மயிலிக்குத்தூ மதுரை & மேல் கண்டிராட்டிகள்
202-3, மதுரை மதுரை :: மதுரை: 8536 :: மதுரை

கடவுளின்
கோயிலுக்காவ
பரிசுத்தம்

கேர்த்தெஜஸ் ஸீட்டர் :
 சிறுநிலைக் கொம்புக்குள் கொம்பு
 தாவித் தாவித் தாவித் தாவித் தாவித்
 தாவித் தாவித் தாவித் தாவித் தாவித்

கோத்தெஜ் ஸ்டாண்டல்
ஸ்ரீரங்க கோயில்
கோத்தெஜ் ஸ்டாண்டல், விநியோகம்
மதுரை (மீ.க. கோத்தெஜ்) : மதுரை (மீ.க. கோத்தெஜ்)

★

தலைமை ஆபீஸ்:

“இந்தியன் பாங்க் பீம்டிங்ஸ்”

வடக்கு வீதி ரோடு, மதுரை

சென்னை மாநகரத்தில் எவ்வளவு
முக்கியமான இடங்களிலும், பம்
பாலிலும் பிரதானிகளும் ச.
ஆபீஸ்களும் உள்ளன.

மூலதனம்	ரூ. 60,00,000
சேதுத்தரப்பட்ட	
மூலதனம்	ரூ. 33,61,250
கிளர்ச்சி நிதி	ரூ. 33,62,500
டெபாஸிட்டர்கள் ரூ.10½ கோடிக்கு	
அதிகம்	

N. கோவை அம்மாள்
செந்தி.